



TORNUL DE VECHERE

si
Vestirea Prezentei lui Christos

STANCA VARSTELOR
ALTE FUNDAMENTUL
FOARTE PUNE
O RESCUMPARARE
PENTRU TOTI

„Pazite-va cât mai este din noapte?
Sosește Dimineata, dar intunecoasă
ca Noaptea!” Isa 21:11-12.

Vol. VII. Luna Mai No. 5.
Anul dela Adam 6051. Anul dela Christos 1923

CONTINUTUL

„SĂ NU-ȚI SLĂBEASCĂ MÂNELE“	67
Cine e Șionul?	67
Cine sunt eu?	68
Zina aceea	68
Oboseire în facere de bine	69
Încă o mie de colporterii!	70
MIJLOCULORUL ÎMPĂCĂRII	71
„Și Cavintul trup să sfecu“	74
RAPORTUL CINEI DOMNULUI	77
MUNCA ȘI RĂȘULUI	77
EXTRASE. SCRISORI INTERESANTE	80
„Muli fremiau“ - și dorm	80
Harfa lui Dumnezeu	86
Diverse Anunțuri	86

„Pusu-m'am la straja mea, stam pe turn și edulam să
vdd ce mi se va sice și ce rđspuns să dau eu celor ce se
opun” — Habakuk 2:2.

Pe pământ strămoșii a popoarelor cu nedumerire; mugind marea (Isaia 17: 2-4) de zguduirea valurilor (clăseilor neînălțate și tulburate) ca cămăniți mai și vor da sunet de frică și de așteptarea celor ce vor să fie (vie) pe pământ; cu puterile cerului (cei rădăcinii) vor fi zgudite. Aveți când veți vedea așază să amplându-se, să știți că este aproape împărăția lui Dumnezeu. Căutați în ans, ridicați văstare și va bucurați să a apropiat rescumparărea voastră. — Matei 24: 33 - Marcu 13: 29 - Luca 21: 25-31.

REVISTA ACEASTA ȘI MISIUNEA EI SFÂNTĂ

MISIUNEA acestei reviste, ca factor însemnat în studiul și cercetările Bibliei, este răspândirea cunoștinței creștine și de a servi la mână de ajutor cerșătorilor bibliei după tesaurul înțelepciunii dumnezeiești. Cercetările ei se preocupă în mod deosebit cu examinarea profesilor biblice în lumina întămirilor de azi, dar tratează articole speciale privitor la credință, speranță și caracterul creștinului; prin urmări misiunea ei devine tot mai importantă pentru tot credinciosii, fără considerare de credință, nume sau dominațiune.

Această revistă stă pază neclintită și apără singura temelie a speranței creștine, ce astăzi de cei mai mulți este deădreptul negată sau altcum invalidată, adică răscumpărarea prin sângele prețios a lui Isus Christos, „care s'a dat pe sine preț de răscumpărare (un preț corespunzător) pentru toți” (1 Petru 1:19; 1 Timotei 2:6), și care, noi susținem, e singura bază a furtării păcatelor și apropiere către Dumnezeu, întemeiați pe aceeași bază sigură, urmează o clădire a caracterului simbolizat prin „aur, argint și pietre scumpe” (1 Corinteni 3:11-15; 2 Petru 1:5-11), cari se trag din cuvântul lui Dumnezeu prin rugăciune și studiatie. Iar mai departe, misiunea acestei reviste are ca scop: „Să lumineze tuturor care este întocmirea tainei (care) din veacuri (a fost) ascunsă în (planul) lui Dumnezeu... ca înțelepciunea lui Dumnezeu, cea de multe feluri, să fie dată acum prin biserică la cunoștință... care nu a fost făcută cunoscut oamenilor din alte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum”. — Efeseni 3:9, 10, 4, 5.

Revista aceasta este liberă, stă în afară de orice sectă și crez omenesc; pe de altă parte, se sârguiește ca fiecare articol să fie în armonie deplină cu voia lui Dumnezeu, cu cuvântul său exprimat și cu înțelepciunea sa plan, care prin Christos, Fiul său, îl duce la îndeplinire. Și de aceea, este liberă de a spune toate ce Domnul, Apostolii și Profetii au spus, fără frică și considerare, întrunată în cât înțelepciunea dumnezeiască ne este dată nouă să o pricepem Scripturile și conducerea ei nu e dogmatică, ci cu încredere; pentru că, bazându-ne cu neîndoită credință pe promisiunile sigure, ale lui Dumnezeu, noi știm ce afirmăm. E puțină cu încredințarea, de a se folosi numai în serviciul lui Dumnezeu, pentru învățarea Cuvântului și edificarea poporului său în har și cunoștință. De aceea, pe ceterori, nu numai că-i invităm, dar îi îndemnăm să probeze conținutul ei cu cuvântul lui Dumnezeu, care e sigur și nu înșală, și la care în continuu dăm referențe pentru a ușura asemenea probare.

SFÂNTA SCRIPTURĂ NE ÎNVĂȚĂ APRIAT

Că „Biserica”, aleasă, sunt „Templul viului Dumnezeu”, rara creatură a mânelor sale. (1 Corinteni 3:15, 17; Efeseni 2:20-22) Clădirea acestui Templu a durat, începând de când Domnul nostru Isus a murit pentru omenire și a devenit Răscumpărătorul ei și Piatra Unghiulară la Templul Său, toată epoca evangheliei; iar când (Templul) va fi sfârșit, prin el va veni darul lui Dumnezeu „tuturor popoarelor”. — Facere 23:14; Galateni 3:16, 29.

Că în timpul de acum se lucrează la cioplirea, formarea și instruirea credincioșilor consacrați; iar cu ultima dintre aceste „pietre vii, alese și prețioase”, lucrarea aceasta se termină, și marele Măștru divin le va împreuna pe toate prin prima înviere într-un templu glorios; iar „mărirea lui Dumnezeu va umplea templul”, și va fi locul de întâlnire al oamenilor cu Dumnezeu în cursul veacului milenar. — Apocalipsul 15:5-8.

Că baza oricărei speranțe, și ce privește pe biserică, și ce privește pe lume, constă în faptul, că „Isus Christos, prin darul lui Dumnezeu, a gustat moartea pentru fiecare om”, și prin aceasta a îndeplinit o răscumpărare pentru toți; și la „timpurile sale cvenite”, va fi „lumina cea adevărată, care va lumina pe orice om venit în lume”. — Evrei 2:9; Ioan 1:9; 1 Timotei 2:5, 6.

Că speranța Bisericii, adică a credincioșilor birători, este cea de a fi „asemenia Lui”, de a ajunge să-l „vadă așa precum este”, și să fie „părtași fetei dumnezeiești”, împărțându-se, prin comostenire, măririi Lui. — 1 Ioan 3:2; Ioan 17:24; Romani 8:17; 2 Petru 1:4.

Că misiunea prezentă a Bisericii este cea, de a lucra la propria ei desăvârșire și de a se pregăti pe sine pentru marea operă viitoare în planul lui Dumnezeu să desvolte în sine orice har, să crească până la desăvârșire în toate fructele spiritului sfânt, și să fie lumii martora lui Dumnezeu. — Efeseni 4:12; Matei 24:14; Apocalipsul 1:6; 20:6.

Că speranța pentru lume constă în binecuvântările cunoștinței și privilegiilor ce-i aduce împărăția de o mie de ani a lui Christos tuturore; înviere și restaurare la desăvârșirea și toate binecuvântările ce s'au pierdut de către Adam în Eden, cari vor fi împărțite de Iubitorul lor Răscumpărător și mărețul lui soț, biserică, tuturor acelor ce pe termenul ascultării și supunerii le vor primi, iar cei împotriviți și cu „voia înrăutățită”, vor fi pe veci excluși. — Faptele 3:19-23; Isaia 35.

TURNUL DE VEGHERE

REVISTĂ RELIGIOASĂ LUNARĂ
REDACTATĂ DE UN COMITET

ADMINISTRAȚIA: STRADA SURDĂ 4. CLUJ, TRANSILVANIA, ROMÂNIA.
Adresa telegrafică „VIAȚA” Cluj

ABONAMENTUL PE UN AN:

Pe hârtie albă Lei 80—
Pe hârtie de șiar „ 40—
In America „ \$ 150

Abonamentul să plătește înainte.

— ALTE CĂRȚI DE STUDIU:

Volanul I.	45	Lei
Fabernasciul	20	„
Carte de întrebări la vol.	5	„
Ce spune scriptura despre Iud.	7	„
Milione	7	„
Milione în limba germană	10	„
Milione în limba evreie	10	„
Mană cerească	100	„
Mană cerească editie mai simplă	50	„

HARFA LUI DUMNEZEU

Să consideră ca cea mai simplă și care cuprinde un rezumat al întreg planului dumnezeiesc, scris pe un înțeles popular, este Harfa lui Dumnezeu. Noi propunem ca toate adunările să înceapă a studia Harfa, fie Miercuri sau Vineri seara, sau chiar duminica înainte sau după amiază.

Prețul 30 lei

TURNUL DE VEGHERE

Articolele din Turnul de Veghere, nu trebuie numai citite dar studiate. Vasul pământesc este crepat și iute să scurgă din el ceea ce este bun. De aici însemnătatea cea mare de a pune o mare bagare de seamă ca scumpele adevăruri să nu se scurgă prea ușor. Fiecare articol poartă numeri de paragrafe, iar la sfârșitul lui un număr de întrebări cari vor lumina mult pe aceia cari se vor folosi de ele. Bine-ar fi dacă, odată pe săptămână un studiu să fie din Turnul de Veghere, fie pe săptămână fie duminică. Deci, cât mai multe studii și cât mai puține predici.

TABLOURI

cu Cina Domnului și ilustrația cu Isus în Ghetsemane cum și ilustrația restatornicirii nu mai avem. Deci să nu se mai comande de acestea.

CĂRȚI POȘTALE

cu fotografia fratelui Russell și Rutherford Lei 5

CĂRȚI POȘTALE ÎNCHISE

Să aduce la cunoștința fraților, că avem spre vânzare Cărți Poștale închise, cum erau la unguri înainte de război. În sul ei stă tipărit „Omul Fericit” și „Templul Creștinătății”.

Prețul 1.50 lei.
In cantitate dela 50 în sus cu 1.20

ANGAJARE

Societatea are nevoie de o soră tină, isteată, cu cuprindere și repede la mâni, care să fie fiziceste și sufletește sănătoasă pentru a învăța de pus hârtia la mașini în tipografia. Acele cari corespund să ne scrie (să nu vie în persoană), arătând ce etate are, dacă știe și ungurește, câte școli și dacă are pe cineva în sarcina sa. Postul de ocupat imediat.

Tot cu această ocazie aducem la cunoștința fraților, că Postul de Jandarmi din Ciznădie este în căutarea „peregrinului” „Duma”, care a plecat fără adresă cu un val de sticlă în valoare de 25.000 lei dela un croitor aliant din acea localitate. Postul de Jandarmi ne-a cerut concursul pentru al putea prinde, iar dacă careva dintre frați știe acum sau va da de veste lui, să ne înștiințeze urgent pe noi sau postul de jandarmi din Ciznădie.

TURNUL DE VEGHERE ȘI VESTIREA PRESENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. VII.

CLUJ

MAIU 1923.

BROOKLYN

NO. 5.

„SĂ NU-ȚI SLĂBEASCĂ MÂNELE“

MUNCITORI LA FRONTI — MAKE ESTE LUCRUL — ÎȚI FACI TU PARTEA? — CINE ESTE SIONUL? — DIN CINE E COMPUS? — CE INSEAMNĂ A SLĂBI? — DATORIA CEASULUI.

„In ziua aceea zice-se-va Sionului: Să nu-ți slăbească mânele“. — Zefania 3:16.



OLPORTERI, colporteri viitori, lucrători din adunări, bătrâni, diaconi — cu un cuvânt, toți care sunteți soli ai lui Christos Regele — vă rugăm luați seama. Sunteți voi consacrați pe deplin Domnului? Dacă răspunsul este da, atunci aceste cuvinte sunt adresate vouă. Apreciați voi faptul că Regele și-a încredințat anumite interese ale împărăției sale vouă, care pune asupra voastră o mare răspundere? Sau că dinpotrivă, simțiți o slăbire a mânelor? Dacă aflați că da, puneți-vă jos și faceți o socoteală cu băgare de seamă și rugăciune a stărei voastre și atunci hotărâți ce este privilegiul vostru și prin urmărire datoria voastră. *Este dovada Biblică?*

CINE E SIONUL?

Dovada Biblică?
*Înainte de a examina cuvintele Profetului în lumina împrejurărilor de azi, să statorim din dovezi dacă noi intrăm sub însemnătatea acestui text, ca orice îndoială să fie înlăturată în ce privește cursul nostru.

*Arătat pe scurt, Sionul însemnează organizațiunea lui Dumnezeu prin care el îndeplinește o anumită parte a lucrării saie. Satan, diavolul, are o organizațiune nevăzută cum și una văzută prin care el își îndeplinește munca sa. Organizațiunea Satanei este desemnată prin „feară“. Împărăția sa să află sub judecată. Intre „feară“ și Melușel, capul Sionului, organizațiunea lui Dumnezeu, este războiu. Liniile despărțitoare sunt bine desemnate. Lupta este o luptă până la sfârșit.

*Orice nume dat de Iehova cutărilor sau cutărilor din creaturile sale, înseamnă mult. Poate să ajute onora să cuprindă greutatea acestui text prin o scurtă referere la însemnătatea Sionului. Cetim rândurile de mai jos din scrierile fratelui Russell:

*„In vremile vechi numele Sion să aplica unui însemnat munte a Ierusalimului, socotit în genere ca cel mai înalt dintre dealurile sud-vestice pe care orașul era zidit. Pe el să află partea mai veche a cetății în care să cuprindea și templul; și pentru că odată a fost ocupat ca palat, a fost numit „cetatea lui David“. (2 Cronica 5:2) El s'a mai numit „muntele sfânt“, și „muntele sanctuarului“ (Psalm 2:6), fiind locul unde a stat tabernacolul, ridicat de David pentru primirea chivotului.

*De către profeti numele să întrebuița foarte adeseori pentru însuși orașul Ierusalim, iar câteodată pentru locuitorii lui, care mai erau numiți „fi sau fiicele Sionu-

lui“. Numele s'a mai întrebuițat să arate întreaga națiune a lui Izrael, după cum era și Ierusalimul. Și fiindcă Izraillul trupesc era un tip al spiritualului Izrael, biserica evanghelică, simbolul are o mai adâncă însemnătate pentru biserica evanghelică, prin care este a se înțelege tot corpul de creștini, sau cel puțin cei cari au pretins acest nume, și cari sunt membri pe probare de a ajunge membri adevărați în biserica biruitoare — biserica adevărată, Sionul din viitor, și adevăratul Sion al epocii de acum, aleasa „turmă mică“ căreia este bună plăcerea Tatălui să-i deie împărăția. In aplicarea simbolului a numelui Sion, noi trebuie să judecăm după caracterul profetiei dacă anume ea se referă la trupescul sau la spiritualul Izraill, sau la amândouă; sau, dacă se aplică numai celui din urmă (trupescului), nu cumva să aplică într'un înțeles mai larg bisericii nominale, sau alesei turme mici, care e singura adevărată biserică în socotirea lui Dumnezeu“ — *Watch Tower, 1894. pag. 13.*

*Este evident din textul și contextul pe cari le examinăm acuma, că Sionul arată pe mica turmă alesul popor al lui Dumnezeu; după cum este descris în citatul de mai sus. Sionul când va fi complectat dincolo de vâl va fi locașul lui Dumnezeu, prin care el va negocia cu lumea. De aceea, membri Sionului ce se află dincoace de vâl reprezintă organizațiunea văzută a lui Dumnezeu. „Iehova a ales Sionul, poftitu-l'a de scaun al său“, (Psalm 132:13) „Fost-a în Salem cortul său. și în Sion locuința sa“. (Psalm 76:3) Sionul este casa fiilor la care Isus este Capul, și din care noi facem parte, dacă ținem până la sfârșit cu încredere și bucurie ancora nădejzii noastre. (Evrei 3:6) Din ziua cinzecimei și până acum, poporul lui Dumnezeu a fost lumina lumii, prin care Domnul a strălucit: „Din Sion, desăvârșirea frumuseții, Dumnezeu strălucește“. — Psalm 50:2.

*Domnul ne asigură că va sosi odată acel timp când oamenii vor cunoaște cine a fost născut în Sion. „Mărețe să spun de tine, tu cetate a lui Dumnezeu. Despre tot însul din Sion zice-se-va: el s'a născut în trânsul; căci însuși cel Prea Înalt l'a întărit“. (Psalm 87:3, 5) El va fi atunci mărirea a tot pământului. „Frumoasă înălțime, bucuria a tot pământul este muntele Sion; în laturile de către miazănoapte este cetatea Regelui celui mare“. (Psalm 48:3) Aceasta e o frumoasă descriere poetică a organizațiunei lui Dumnezeu prin care el va binecuvânta toate neamurile de pe pământ. Că poporul lui Dumnezeu face Sionul, și prin urmărire este organizațiunea dumnezească, profetul o face clar: „Am pus și cuvintele mele

în gura ta, și te-am acoperit cu umbra mânei mele, ca să plantez ceriul, și să întemeiez pământul, și să zic către poporul Sionului: *tu ești poporul meu*. — Isaia 51:16.

⁹Apostolul Petru citește din profetul Isaia următoarele: „Iată eu pun în Sion piatră unghiulară aleasă, prețioasă;” și atunci despre cei ce sunt eu Domnul spune: „Voi sunteți seminție aleasă, preoție împărătească, neam sfânt, popor al său dobândit, ca să vestiți afară virtuțile celui care va chemat din întunec la lumina lui minunată”. (1 Petru 2:6, 9) Apostolul Pavel vorbește de Sion ca de „templul viului lui Dumnezeu”. (2 Corinteni 6:16) Scripturile înlătură deci orice îndoială cu privire la cine ar fi adevăratul Sion a lui Iehova, atât de partea aceasta cât și de cealaltă a vălului.

¹⁰Profetul lui Dumnezeu a prezis timpul când Sionul (adevărata biserică dincoace de văl) nu va mai fi amăgit; că atunci trâmbița nu va mai da un sunet nehotărât, ci că sunetul ei va fi clar, iar toți cei ce fac parte din el se vor mișca înainte într-o armonioasă flangă. (Isaia 52:1) Când va fi acel timp? Când Regele își va prelua puterea sa mare și va domni; și acel timp a sosit. (Apocalipsul 11:17; Isaia 52:7) Este timpul acela când Mirele va întoarce la poporul său și va intra în templul său, care va fi un timp de mare bucurie și un timp de mare încercare și judecată asupra neamurilor pe pământ (Psalm 11:5, 6; Mica 1:2); un timp de bucurie pentru că Mirele ca Rege a sosit; și credincioșii săi, eșind spre al întimpina și a i să asocia la munca sa, strigă: „Iată pe Rege și împărăția sa!” — un timp în care membrii Sionului dincoace de văl se vor încuraja unul pe altul, lucrând în perfectă armonie și unire, fiecare făcând cu toate puterile partea asemnată lui sau ei. Trebuie să fie foarte clar tuturor consacraților, creștinilor unși, că biserica să găsește acuma în timpul acela.

CINE SUNT EU?

¹¹Aflând că cine este Sionul, următoarea întrebare este: Cine sunt aceia cari alcătuiesc Sionul, organizațiunea dumnezească de aceasta parte de văl? Să așteptăm că ceea ce se spune aici va apela la toți cei cari sunt consacrați, concepuți și unși de spiritul sfânt, și cari apreciază privilegiile de față. Aceste cuvinte nu sună către alții. De aceea fiecare cetitor, pentru sine trebuie să judece dacă cele ce să zic aicea sunt și pentru el. Fiecare consacrat creștin să se întrebe pe sine deci aceste întrebări:

¹²Cine sunt eu? Am fost eu conceput și unș de spiritul sfânt? Sunt eu un membru în preoție regală? Iar dacă e așa, dovedesc eu că apreciez prezența Regelui și că împărăția sa a început, și că eu am privilegiul de a fi un adevărat și credincios martor pentru el în această lume veche a lui Satan ce se dărâmă acuma? Prețuiesc eu faptul că acuma se dă lupta din urmă între feară și Mel? Și sunt eu pe partea

Domnului cu întreaga mi ființă și fără condițiuni, făcând cu toate puterile ceea ce îmi stă la îndemână? Imi dau eu seamă că ochii tuturor îngerilor cerești privesc cu cel mai mare interes lupta ce să dă, și că eu am în aceasta luptă un privilegiu pe care îngerii din cer nu l-au putut avea niciodată? Sunt eu gata acuma să iau parte în aceea luptă pentru cauza Domnului și se fac să falfăie steagul Regelui meu? Și primesc eu cu bucurie invitarea Domnului la care eu răspund: „Aici sunt, trimete-mă pe mine”? Dacă eu am fost cumva nepăsător în întrebuintărea privilegiului și datoriei mele, găsesc eu acum în inima mea o dorință arzătoare de a avea parte în munca vestirei Regelui și a împărăției sale? Aceia care pot cu adevărat răspunde acestor întrebări în afirmativ, fac de sigur parte din Sion, o parte din organizațiunea Domnului pe pământ acuma.

¹³Scripturile sunt pline cu dovezi că a veni timpul când clasa Sionul dincoace de văl va avea un lucru special, și că cei credincioși din aceea clasă vor intra cu mâni și picioare în el. Când va fi acel timp?

„ZIUA ACEEA”

¹⁴În textul pe care-l examinăm, Profetul spune: „În ziua aceea zice-se-va Sionului”. Textul și contextul dau să se înțeleagă că timpul cuprins de „ziua aceea” este timpul prezenței Domnului, Regelui regilor; și cu osebire timpul dela care el și-a însușit puterea sa mare, și va a intra în templul său; și va cauza zdrobirea națiunilor și a împărăției lui Satan. *La vremea...*

¹⁵Din stările care ne înconjură astăzi în lume de sigur nu poate fi nici o îndoială în mintea adevăratului consacrat și paznic creștin că noi suntem acuma în „ziua aceea”. Rusia, pe care profetul pare a o arăta ca o pildă a ceea ce se va întâmpla națiunilor Creștinătății, a trecut dela revoluție într-o stare mai rea, declarând războiu oricărei religii, tăgăduind pe Dumnezeu și pe Domnul Isus Christos. Multe alte națiuni din Europa merg cu pași repezi pe urma Rusiei. De fapt tot creștinismul și creștinătatea să macină; și în toate țările noi putem vedea dovezi de prezența Regelui măririi, care curățește ania și pregătește lumea pentru binecuvântările ce au se urmeze.

¹⁶„Aceasta este ziua, pe care Iehova a făcut-o; să ne bucurăm și să ne veselim într'însa”. (Psalm 118:24) Cuvintele de aci a profetului se aplică tot la acest timp. Pentru ce e noi să ne bucurăm acuma? Pentru că Regele măririi a sosit, întrebuintând puterile sale împărătești; pentru că lumea veche s'a sfârșit și împărăția lui Satan să trece; pentru că acesta este timpul la care s'a referat Domnul când a zis: „Iar când încep această să fie, mișcați-vă și ridicați, capetele voastre, pentru că s'a apropiat răscumpărarea voastră”. (Luca 21:28); pentru că aceasta este ziua în care „piatra pe care zidarii au lepedat-o, piatra unghiului s'a făcut”. (Psalm 118:22) Nominatul

Sion, de alt-fel numit Babilon, a respins pe Domnul Isus Christos și împărăția sa, și a dat mâna cu organizațiunea diavolului, lepădând astfel platra unghiulară a organizațiunii dumnezeiești. În zilele regilor lui Satan Dumnezeu ceriului așează împărăția sa, care va rămâne în veci; și adevăratul Sion, aceasta văzând, se bucură în ea. — Daniil 2:44.

¹⁷Domnul a intrat în templul său și este un timp de aspră încercare și probare. (Psalm 11:5, 6; 1 Petru 4:17) Este timpul când sunt cercate până și sufletele oamenilor nu numai faptele lor, la care cercare Isus sa referat când a zis: „Iar cel ce va răbda până în sfârșit, acela se va mântui“. (Matei 24:13) „Intru răbdarea voastră, veți dobândi sufletele voastre“. (Luca 21:19) Este un timp de încercări înfocate a credinței și răbdării cu bucurie a poporului lui Dumnezeu. În timp ce ne bucurăm a fi în prezența Domnului, fiecare adevărat soldat, care dorește să biruiască, își dă seama de pericolele ceasului și de trebuința rugăciunii și privegherei, și în cuvintele Psalmistului el zice: „Ah, Iehova, ajută, rogu-te; Ah, Iehova, trimete rogu-te, prosperitate“. — Psalm 118:25.

¹⁸În vreme ce ei să luptă valiant (voincește) de partea Domnului, cei care fac parte din Sion, își dau seama că biruința va fi numai a acelor cari sunt tari în Domnul și puterea țării lui, care sunt îmbrăcați cu armătura sa și stau în apropierea lui ascultând din toată inima poruncile sale. Aceștia cântă cu încredere: „Țăria mea și cântarea mea este Iehova, și fostu-mi-a de ajutor“. — Psalm 118:14.

OBOȘIRE ÎN FACERE DE BINE

¹⁹Scripturile par să arate foarte lămurit că în „ziua aceea“ se va observa din partea unora o tendință (aplecare) spre nepăsare, neglijare, oboșire în facere de bine și o incetineală de a susține lupta. Prevăzând aceasta Dumnezeu a cauzat pe profetul său să scrie: „În ziua aceea, zice-se-va Sionului: să nu-ți slăbească mânele“. Numai faptul că profetul face aceasta declarație este dovadă conchizitoare că va fi primejdie de slăbirea mânelor în ziua aceea. Odată ce profetul lui Dumnezeu a spus cuvintele acestea, ele trebuie să aibă o îndeplinire; și va fi nevoie să se spuie Sionului: „Să nu-ți slăbească mânele“.

CE INSEMNEAZĂ ACEASTA?

²⁰Ce se înțelege prin „slăbirea mânelor“? Mâna este simbolul puterii întrebuintate. Domnul a așezat anumite puteri, datorii și obligațiuni în mânele poporului său; prin urmare este o răspundere asupra lor de a le întrebuinta. Slăbirea mânelor ar însemna o lipsă sau refuz de a întrebuinta în continuu aceea putere, în felul întocmit de Domnul.

²¹Slăbire înseamnă oboșire; a deveni ostenit în facere de bine; a te da înapoi dela luptă. Ea înseamnă a deveni incetăț, leneș, nepăsător,

indiferent, și ați potoli activitatea. Înseamnă a deveni trândav sau tembel, moale, întârziat, zăbovitor, și a te abține să-ți întrebuintezi energia sau puterea. Înseamnă a deveni neglijent prin lipsând a fi diligent. Sau poate să fie că frica îl cuprinde și-l scoate din mișcare și tace. Ori-care ar fi cazul, el este primejdios. Sf. Pavel pune o mare însemnătate pe a fi totdeauna activ și lucrător, până la sfârșit, zicând: „De aceea, să nu lăncezim în facere de bine; căci la timpul convenit vom seceră dacă nu ne potolim“. (Galateni 6:9, *Diaglott*) „Căci uitați-vă bine la cel care a suferit în sine dela cei păcătoși o așa de mare împotrivire cu vorba, pentru ca să nu oboșiți, fiind în sufletele voastre osteniți. Nu v'ați împotrivit încă până la sânge luptându-vă împotriva păcatului“. (Evrei 12:3, 4) Împotrivire până la sânge înseamnă a rezista până la capăt; și lasă a se înțelege că trebuie să luptăm până la sfârșit. Și noi „dorim ca fiecare dintre voi să arate aceeași râvnă pentru încrederea deplină a nădejzii până la sfârșit“. (Evrei 6:11) „În sârguință nepregetători, fiți ferbinți cu spiritul, slugiți Domnului“. (Romani 12:11) Fiți activi în afacerile Regelui și a împărăției sale.

²²În lumina premergătoarelor dovezi scripturale, nici un creștin consacrat nu poate lipsi de a vedea trebuința îndemnării unui pe altul la continuă mișcare și activitate în lucrul Domnului cum lupta să apropie către sfârșit. De bună seamă vor fi unii cari vor cârți sau murmura și vor zice: „Iarăși îndeamnă Turnul de Veghere la serviciu.“ Sf. Iuda a prevăzut pe clasa aceasta. (Iuda 16-21) Dară acei cari cu sârguință caută să îndeplinească voia Domnului, cari sunt conduși de sfatul său, cari pun egoismul afară din vedere, se vor păstra pe ei în iubirea lui Dumnezeu. *Compară 2 Tim. 3:1-4*

OCAZIUNI PENTRU COLPORTERI

²³Unii din credincioșii colporteri au fost siliti ca pentru un timp să părăsească această muncă, pentru că nu erau în stare să-și facă cheltuielile necesare. Prețul cărților avea mult de făcut cu aceasta. Stările au cauzat mari scumpete. Noi vedem necesitatea de a reduce prețul cărților, pentru ca vestea împărăției să ajungă în mânele poporului. În bunătaea sa Domnul a făcut ca aceasta să fie posibil. Prețul *Harfei lui Dumnezeu* a fost deci redus, și era intențiunea noastră de a reduce și prețul volumelor cândva în cursul anului acesta, îndată ce mașinile tipografice vor fi plătite și unele din tipăriturile cu cost mare vândute. Dară necesitatea a urgentat aceasta intențiune, chiar vândând cărțile sub prețul ce costă tipărirea lor și deci trebuie să le dăm cu pierdere. Societatea are o mare cantitate de cărți tipărite când costul era mare, care vor fi vândute cu pierdere, pentru ca lucrătorii să poate pune vestea în mânele poporului cât se poate de curând.

²⁴Prin silințele depuse de frați consacrați pe cari Domnul i-a trimis aici să conducă ma-

șinele pe care el le-a prevăzut, noi putem produce cărți și să le punem în mânele lucrătorilor cu un preț redus. Deaceea, începând cu 1 Februarie, prețul celor șapte volume *Studii în Scripturi*, legate în pânză, împreună cu *Harfa lui Dumnezeu*, adică opt cărți coprinzând la o altă 3500 de pagini, se vor vinde publicului cu prețul mai pe nimica de 2 dolari 85 cents (620 lei); iar prețul pentru colporteri și alți lucrători va fi atât de mult mai mic decât prețul vânzării, încât lucrătorii vor putea foarte ușor să-și facă cheltuielile, chiar salarii bune; iară poporul va putea avea folosul vestei împărăției. ¹⁾

INCĂ O MIE DE COLPORTERI!

²⁵Fiecare colporter retras un timp din serviciu noi sperăm să-l vedem reintrând imediat în lucru. În Statele Unite să află mai mulți de unasută milioane de locuitori. Aceștia trebuie să audă veste împărăției. Cel puțin unamie de frați consacrați ar trebui să intre imediat în serviciu. Prin harul Domnului, mâni consacrate la centrală vor tipări și trimite vestea în toate părțile; iar frații din câmp, cari apreciază trebuința activității, vor duce vestea poporului.

²⁶Uni vor întreba: Pentru ce se face așa o mare mișcare și activitate? Este această de nevoie? Noi răspundem: Pentru că este război între feară și Mel, iar membrii Sionului trebuie să inflcăreze lupta; și cei care vor sta cu el biruitori pe Muntele Sion de cea parte de vâl vor fi acei cari au fost nu numai chemați și aleși ci credincioși până la sfârșit; pentru că Regele a sosit să facă judecată și să facă război; pentru că lumea veche s'a sfârșit și împărăția lui Satan este sub judecată; pentru că împărăția, după care toată creațiunea a suspinat și s'a chinat în dureri până acuma, a sosit (Romani 8: 22), și milioane de oameni vor avea ocaziunea să trăiască în veci și să nu moară; pentru că Isus a zis membrilor Sionului: „Și se va predica aceasta evanghelie a împărăției în toată lumea, spre mărturie la toate neamurile; și atunci va veni sfârșitul.“ — Matei 24: 14.

²⁷Înainte de să așează noaptea întunecoasă asupra Americii, cum s'a așezat asupra Rusiei, fiecare consacrat creștin, fiecare care apreciază privilegiul de a servi pe Domnul, să-și pună toate puterile sale într-o această; și fiecare care face parte din Sion, cum el merge să vestească pe rege și împărăția sa, să-i zică fratelui său în Sion: Nu te teme; fii tare. Aceasta este ziua Domnului. „Să nu-ți slăbească mânele. Iehova, Dumnezeuul tău, cel din mijlocul tău;

este viteaz, și te va apăra; bucura-se va cu bucurie peste tine, tăce-va în iubirea sa, și se va veseli cu bucurie peste tine.“ — Zefania 3: 16, 17.

²⁸Fiecare din clasa Sionului în Statele Unite care poate intra în serviciul de colporter, cu totul sau numai parte din timp, să scrie Societății după sfat și îndrumări. Fiecare din aceeaș clasă, în alte țări, să scrie Centralei Societății din țara în care se află el sau ea.

²⁹Treburile Regelui sunt treburile noastre, dacă noi facem parte din Sion. „Cuvântați între popoare: Iehova domnește! Intemeiatu-s'a lumea (cea nouă), și nu se va clăti. El (Regele) popoarele cu dreptate le judecă.“ (Psalm 96:10) Leacul de vindecare pentru bolile omenirii, și singurile leacuri adevărate, sunt în împărăția mesianică. Nici unul din Sion să nu lipsească acum de a spune aceasta veste. „Să nu-ți slăbească mânele“; pentru că Domnul își conduce armata sa spre biruință. Ziua mântuirii a sosit!

INTREBĂRI PENTRU STUDIU BEREAN

Către cine să adresează cuvintele din Zefania 3:16? § 1.
Ce înseamnă „Sionul“, și ne găsim noi ca fiind în însemnătatea lui? § 2, 3.

De ce trebuie să punem mare băgare de seamă pe cuvintele folosite de Iehova? § 4, 5.

Cum s'ar mai putea înțelege cuvântul „Sion“, și care e însemnătatea mai importantă? § 6.
Să folosește Dumnezeu de organizațiunea sa văzută pentru revărsarea luminei, și cum? § 7.

Când va lumina și binecuvânta Sionul pe popor în întelesul deplin al cuvântului? § 8.

În ce fel ne asigură scripturile că Sionul este preoția regească, văzută și nevăzută? § 9.

Ce parte fericită au aceia cari trăesc când Mirele se întâlnește cu poporul său în templul său? § 10.

Cine este deci Sionul, și cine poate să răspundă la această întrebare? § 11.

Cine sunt eu? și al Cui sunt, eu? Sunt aceste întrebări însemnate în lista noastră de creștini? § 12.

Intră în prezenta muncă a iubirii, interes adânc, bucurie și recunoștință față de Dumnezeu? § 12.

La ce timp hotărât se referă prin „ziua aceea“? § 13, 14.

Pentru ce face Domnul dezbararea „împărățiilor lumii acestia“? § 15.

Când sosește ziua pentru descompunere și inimile oamenilor tremură de frică de cele ce văd venind pe pământ, ce trebuie să facă atunci clasa Sionul? § 16.

Să poate aștepta că timpul acesta să fie un timp de încercări, probări și biruințe? § 17.

Care sunt cele trei lucruri însemnate pentru noi în criza de acuma? § 18.

Pentru ce a făcut Domnul indemnul: „Să nu-ți slăbească mânele“, și o pune la un loc care să aplică la ziua noastră? § 19.

Ce înseamnă cuvântul „mână“, și cine este în primădie? § 20.

În câte feluri poate slăbirea să fie primejdioasă? § 21.

Ce înseamnă „a se împotrivi până la sânge“? Citește scripturi cari dovedesc. § 21.

Este privilegiul de a ne îndemna unul pe altul la credincioșie dat de Dumnezeu? § 22.

Este armonie între clasa Sionului pentru răspândirea luminei? § 23, 24.

De ce este aceasta activitate necesară? § 25-28.

Care este singurul leac pentru boalile omenirii, și ale cui treburi sunt treburile Regelui? § 29.

¹⁾ Este vorba de cărțile engleze aici, cari înainte să vindeau cele 7 volume cu 5 dolari 65 cents plus 65 cents Harfa lui Dumnezeu, total 6 dolari 30, sau cam 1200 lei. — N. Red.

MIJLOCITORUL ÎMPĂCĂRII

UNICUL NĂSCUT

CINE ESTE EL? — LOGOS, UN DUMNEZEU. — UNICUL NĂSCUT A LUI IEHOVA. — MĂRTURIA BIBLIEI. — EL „CARE FU BOGAT”. — ÎNAINTE DE CE FU AVRAAM SUNT EU”. — „CEL DINTĂI ȘI CEL DIN URMĂ”. — „IEHOVA M'A AVUT DELA ÎNCEPUT”. — „LOGOS FĂCUT TRUP”. — NEINTRUPAT. — EL SE UMILI PE SINE ÎNSUȘI. — „EL CARE FU BOGAT SE FĂCU SĂRAC PENTRU NOI”. — NICI O FĂTĂRNICIE ÎN MĂRTURIA ACEASTA. — CONDUCEREA DOMNULUI NOSTRU NU ESTE AMĂGITOARE. — CEL SFÂNT, NE-
VINOVAȚ, NEPĂTAT, DEOSEBIT DE CEI PĂCĂTOȘI!

„Căci este un singur Dumnezeu, și un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Christos, care s'a dat pe sine însuși, ca preț de răscumpărare”. — 1 Timotei 2: 5, 6.



U CĂT prețuim mai mult lucrarea împăcării — împăcarea noastră cu Dumnezeu, și sacrificiul pentru păcat cu ajutorul căruia s'a împlinit ea — cu atât mai mult îl stimăm pe cel pe care îl meni Tatăl ceresc ca să fie ispășitorul păcatelor noastre, Reinsuflătorul, Dătătorul nostru de viață. De aceea, apropiindu-ne de întrebarea: Cine este ființa cea înaltă pe care Iehova Dumnezeu a cinstit-o atât de mult, și care, prin harul lui Dumnezeu, este Răscumpărătorul și Mântuitorul nostru? — este lucru potrivit ca noi, înainte de toate, să ne dăm seama de neștiința noastră în aceasta privință, și de neputința noastră de a ajunge la o concluziune dacă cuvântul lui Dumnezeu nu ne-ar lămurii despre aceasta. În rândul al doilea este potrivit ca în cercetarea noastră să ne amintim din capul, locului de mărturia apostolului cu privire la măreția acestui Mijlocitor și cineștea ce i se cuvine. El zice: „De aceea și Dumnezeu l'a înălțat nespūs de mult, și i-a dat numele, care este mai pe sus de orice nume; pentru că în numele lui Isus, să se plece orice genunchi.” Și mai este scris: „Pentru că toți oamenii să cinstească pe Fiul după cum cinstesc pe Tatăl.” — Filipeni 2: 9; Ioan 5: 23.

² Căutând Scripturile cu îngrijire pentru ca să ne însemnăm întocmai ceace ele spun și ce nu spun cu privire la Domnul Isus, noi aflăm că mărturia lor este cât se poate de lămurită, armonioasă și mulțumitoare. Vom constata mai întâi, pe scurt, care este învățătura scripturală în privința aceasta, iar dovezile le vom aduce rând pe rând.

³ 1 Răscumpărătorul nostru a existat ca ființă spirituală înainte de ce a fost făcut trup și a locuit între oameni.

⁴ 2 La timpul acela, ca și după aceea, el a fost în adevăr cunoscut ca „un Dumnezeu” — ca o ființă puternică. Ca cel dintâi printre îngeri și ca cel mai aproape de Tatăl, el era cunoscut sub numele de Archangel (cel mai înalt inger sau vestitor) a cărui nume Mihail înseamnă, „care e ca Dumnezeu”, saureprezentantul lui Dumnezeu.

⁵ 3 Precum era el cel mai înalt din întreaga creațiune a lui Iehova, tot așa era el și cea dintâi faptură creată de-adreptul de Dumnezeu, „unicul născut”, și apoi el, ca reprezentant a lui Iehova, și în exercițiul puterii lui Iehova, și în numele său, făcu toate lucrurile — îngeri, principalități și puteri, precum și creațiunea pământescă.

⁶ 4 Când el se făcu trup pentru ca să devie Răscumpărătorul nostru, aceasta n'a făcut-o

prin constrângere ci din voie liberă, care este urmarea desăvârșitei sale armonii cu Tatăl, și supunerea sa bucuroasă întru îndeplinirea oricărei trăsături a voinței dumnezeiești — pe care el se deprinse a o respecta și iubi, ca fiind lamura adevărată a dreptății, înțelepționii și iubirii.

⁷ 5 Umilința aceasta la starea de om nu era menită ca să fie veșnică. Ea își împlini scopul atunci când Domnul nostru, fiind ființă omească, se dădu pe sine însuș ca preț de răscumpărare pentru noi, sau „ca un preț corespunzător”. De aceea, învierea sa n'a fost în trup, ci după cum spune apostolul: „El a fost omorât în trup, dar a fost făcut viu în spirit.” — 1 Petru 3: 18.

⁸ 6 Învierea sa nu numai că i-a adus iarăși firea spirituală, ci ca adaos i-a mai adus încă și o cinste cu mult mai înaltă, răsplătindu-l Tatăl pentru credința sa prin faptul că l'a făcut părtaş la firea dumnezească, firea cea mai înaltă a ființelor spirituale; care se bucură de nemurire.

⁹ 7 El este înalta ființă, care a fost astfel înălțat și cinstit de către Iehova, și pe care noi cu plăcere îl cinștim, căruia cu plăcere ne închinăm și îi slujim, ca fiind una cu Tatăl ceresc în cuvânt, în lucrare, în scop și în spirit.

MĂRTURIA SCRIPTURII CU PRIVIRE LA FIUL LUI DUMNEZEU

¹⁰ Să considerăm acuma dovezile scripturale ce probează prin fapte aceste stări. Noi începem cu capitoul dintâi din Evanghelia lui Ioan. Aici (fiind vorba de existența preomească a Domnului nostru, el este arătat ca fiind „Cuvântul” (grecește: *Logos*). „La început Cuvântul (*Logos*) era.” Dr. Alexander Clarke zice cu privire la cuvântul acesta *Logos*: „Cuvântul acesta ar fi trebuit să rămână netradus din aceeași pricină din care au rămas netraduse numele *Isus* și *Christos*. Cum fiecare nume al Mântuitorului nostru arată unele însușiri alese ale persoanei, firei sau lucrării sale, astfel epitetul *Logos*, care înseamnă cuvânt, cuvânt vorbit, cuvântare, elocință, învățătură, rațiune, sau însușietatea rațiunii, este întrebuintat cu cea mai bună potrivire pentru el.” Evangelistul mai întrebuintează încă în epistola sa acelaș titlu cu privire la Domnul, denumindu-l „Cuvântul vieții sau „*Logos-ul* vieții”. — 1 Ioan 1: 1.

¹¹ Titlul de „Cuvântul lui Dumnezeu” — „*Logos-ul* lui Dumnezeu” este foarte potrivit pentru a descrie lucrarea sau slujba însemnată a Domnului nostru înainte de venirea sa în lume. *Logos-ul* a fost expresiunea directă a creațiunii Tatălui ceresc, pe când toate expresiunile următoare ale înțelepționii, puterii și bunătății

dumnezeești se făcură prin Logos. Se zice că în vremurile vechii unii împărați se adresau către supuși lor prin niște împuterniciți, așa că regele sta îndărătul unui paravan, pe când „cuvântul” sau cuvântătorul său sta înaintea paravanului și vorbea poporului cu glas tare despre cele ce i se șopteau de către împărat, care nu era văzut: Și un astfel de vorbitor era numit: „Logos-ul Împăratului”. Fie că legenda aceasta este adevărată sau nu, ea înfățișează bine în-trebuințarea cuvântului „Logos” în legătură cu existența preomenească a Domnului și învățătorului nostru și cu slujba sa în adevăr înaltă de reprezentant al Tatălui, arătându-se în Scripturi răsvedit atât în legătura aceasta cât și aiurea că aceasta a fost slujba sa.

¹²Să ne însemnăm că apostolul, care a scris sub inspirațiune, ne spune că „Cuvântul (Logos-ul) era la început cu Dumnezeu, și Cuvântul (Logos-ul) era un Dumnezeu”. Aceasta este o traducere literală din grecește, după cum se poate ușor constata de oricine, fie că a învățat grecește ori nu. Articolul grecesc *ho* stă înaintea cuvântului „Dumnezeu” din versul acesta, și care articol nu stă pus înaintea cuvântului de al doilea „Dumnezeu (*theos*)”, care arată cu intențiune pe Dumnezeu Tatăl și pe Dumnezeu Fiul, într-un caz în care nearticulat cititorul ar putea să se zăpăcească. Articolul este pus la fel înaintea cuvântului „Dumnezeu (*theos*)” și în versul al doilea. Intregul vers trebuie deci citit astfel:

¹³„La început cuvântul era, și cuvântul era cu Dumnezeu (*ho theos*), și cuvântul era un Dumnezeu (*theos*). El era la început cu Dumnezeu (*ho theos*)”. — Ioan 1:1.

¹⁴Despre ce fel de „început” este vorba aici? De sigur că nu poate fi vorba de începutul existenței lui Iehova, Dumnezeu Tatăl; pentru că el „este din vecii vecilor” și n'a avut nici odată un început (Psalm 41:14; 90:2; 106:48), însă lucrarea lui Iehova a avut un început, și despre aceasta este vorba aici — despre începutul creațiunii. Vorbele aceste înțelese astfel arată pe Domnul nostru Isus în existența sa preomenească, ca fiind „Logos-ul” care a fost dimpreună cu Tatăl chiar dela începutul creațiunii. Aceasta întărește declarațiunea inspirată că *Logos-ul însuși* a fost „începutul” creațiunii lui Dumnezeu”. Aceasta este declarațiunea hotărâtă a Apostolului, care ne încredințează că Domnul nostru n'a fost numai „capul trupului, biserica”, și „cel dintâi născut dintre cei morți”, ci și *începutul* întregii creațiunii — „pentru ca el în toate lucrurile să aibă întâietate”. Cuvintele sale sunt: „El este chipul lui Dumnezeu celui nevăzut, născut mai înainte de-cât orice făptură. Pentru că în el au fost făcute toate lucrurile cari sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri: toate au fost făcute prin el și pentru el. El este mai înainte de toate lucrurile, și toate se țin prin el. (Coloseni 1:15-18) Să ascultăm și cuvântul

profeției cu privire la Unicul născut, și care nu numai că vorbește despre înălțarea sa viitoare ca împărat al împăraților pământului, ci îl și descrie ca fiind deja cel dintâi născut al lui Iehova, zicând: „Da, eu îl voi face întâi născutul meu, înalt peste regii pământului”. (Psalm 89:28) Să ne mai însemnăm, deosemena, că Domnul nostru (vorbind despre origina sa proprie) spune despre sine însuși că este „martorul credincios și adevărat, începutul făpturii lui Dumnezeu”. — Apocalipsul 3:14.

¹⁵În armonie cu gândul acesta despre întâietatea Domnului nostru chiar dela începutul începutului, ca „cel dintâi născut din toată făptură”, și în armonie cu gândul că el a fost „Logos-ul” sau expresiunea Tatălui cereș; în toate privințele, urmează îndată cuvintele mai departe ale evangelistului, și anume: „Toate lucrurile au fost făcute prin el; și nimic din ce a fost făcut, n'a fost făcut fără el.” (Ioan 1:3) Ce gândire înaltă ne dă aceasta cu privire la maiestatea unicului Fiu născut a lui Dumnezeu, a lui *Logos*! Din punctul acesta de vedere al măreției și întâietății sale noi avem o vedere mai clară decât din oricare altul despre însemnătatea cuvintelor următoare ale Apostolului. „El, măcar că era bogat, pentru voi s'a făcut sărac, pentruca, prin sărăcia lui, voi să vă îmbogățiți.” (2 Corinteni 8:9) Din punctul acesta de vedere noi putem vedea cât de bogat a fost el în cinste și mărire despre care el însuși amintește în rugăciunea sa zicând: „Și acum, Tată, mărește-mă la tine însuși cu mărirea, pe care o aveam la tine, înainte de a fi lumea.” (Ioan 17:5) Cu toate că totul ce stă în legătură cu planul dumnezeesc de răscumpărare este minunat, și uimitor în arătarea iubirii, îndurării și simpatiei dumnezeesti pentru oamenii decăzuți, totuși din punctul acesta de vedere totul este raționabil — potrivit cu firea și declarațiunea înțelepciunii dumnezeesti pentru executarea acestui plan.

¹⁶Cei ce susțin că Domnul nostru Isus n'a existat nici odată înainte de nașterea sa ca copil în Vifleem au în adeăr o vedere foarte slabă despre planul dumnezeesc menit pentru ajutorul omului: și ei sunt lăsați fără ca să poate face întrebuințare de multele Scripturi citate mai sus și altele, cu privire la slava Domnului nostru dimpreună cu Tatăl înainte de ce fu lumea, cu privire la marea sa înjosire, în care el se umili pe sine ca să ia o fire mai joasă decât cea îngerească, și părăsind pentru aceasta o fire care era mai înaltă decât cea a îngerilor. Cuvintele din Scriptură ne ușurează pe noi de toate teoriile neraționale și înșelătoare ale omienilor, prin cari ei, încercând să-l cinstescă pe Fiul, au trecut dincolo de cuvântul lui Dumnezeu, și au necinstit cuvântul Domnului și al Apostolilor, care spunea despre el că este Fiul sau întâi-născutul lui Dumnezeu, și că Tatăl este mai mare decât Fiul. Această părere greșită a încurcat pe milioanele de aderenți ai ei într'o greutate nespuse de mare în toată privința.

Numai adevărul este rezonabil.

— El este adevărat:

„Și numai el satisface dorințele noastre neapărat.“

¹⁷Expunerile aceste privitoare la Domnul Isus, că el a fost începutul creațiunii lui Dumnezeu și că el avea, prin urmare, o existență cu mult înainte de venirea sa în lume ca om, pentru ca să devină Răscumpărătorul nostru, sunt întărite pe deplin de diferite Scripturi, și ca dovadă pentru aceasta este și următorul loc: „Dumnezeu a trimis în lume pe unicul său Fiu, ca noi să trăim prin el.“ (1 Ioan 4:9) Expunerea aceasta arată cât se poate de răsvedit că el a fost Fiul lui Dumnezeu înainte de venirea sa în lume, și că lui, că Fiu a lui Dumnezeu, i s'a dat ca să aducă la îndeplinire în lume o misiune. Nici nu trebuie trecut cu vederea că atât în locul acesta, cât și în alte pilde, *Logos*-ul este arătat ca „Fiul unul născut“ a lui Dumnezeu. Gândul spus prin expresiunea aceasta este că numai *Logos*-ul a fost *unica* făptură ce s'a născut de-adreptul din Tatăl ceresc, pe când toți ceilalți fii ai lui Dumnezeu (atât îngeri cât și oameni) au fost creațiunea sa indirectă prin *Logos*. De aceea potrivirea și adevărul expunerii că el este *Unicul* Fiu născut a lui Dumnezeu.

¹⁸Să luăm o altă icoană: „Dumnezeu, în adevăr, n'a trimis pe Fiul său în lume ca să condamne lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin el.“ (Ioan 3:17) Aici se arată iarăși existența sa preomenească prin trimiterea și prin misiunea sa. Și expunerile aceste cu privire la *Logos* sunt în deplin acord cu istorisirea faptelor, după cum ni este înfățișată de către Evangelistul care spune: „El era în lume, și lumea a fost făcută prin el, dar lumea nu l'a cunoscut.“ Și iarăși: „Și Cuvântul s'a făcut trup și a locuit între noi, plin de har, și de adevăr. Și noi văzurăm mărirea lui, mărirea ca unui născut dela Tatăl.“ (Ioan 1:10, 14) Expunerile Domnului nostru însuși cu privire la preexistența sa sunt indiscutabile. El nu l'a recunoscut nici odată pe Iosif de tată al său, și nici nu a recunoscut el cândva viața sa pământească ca fiind începutul existenței sale.

¹⁹Ci din potrivă, noi vedem că el se referă într'una la Iehova ca la Tatăl său. Să ne aducem aminte de cuvintele sale: „Cum ziceți voi că hulesc eu pe Tatăl, care m'a sfințit și m'a trimis în lume: Și aceasta, pentru că am zis: Sunt Fiul lui Dumnezeu!“ (Ioan 10:36) Către Maria, mama sa pământească el zise: „Oare nu știți că trebuie să fiu în casa Tatălui meu (grecește: în lucrurile cari privesc pe Tatăl meu)“ (Luca 2:49) Către ucenicii săi el spune: „Căcii m'am pogorât din cer“; iarăși: „Eu sunt pâinea vie, care s'a pogorât din cer“. (Ioan 6:38, 51) Mulți din zilele sale nu crezură în aceasta, și mulți încă nu cred aceasta; însă adevărul cuvintelor acestora rămâne. Unii din cei ce auziră ziseră: „Cum se poate să fie aceasta?“ Și unii din ucenicii săi, auzind aceste ziseră: „Cuvintele aceasta sunt prea aspre; cine poate să-l as-

culte?“ Isus, care știa în sine că ucenicii săi cârteau împotriva vorbirii acesteia, le-a zis: Vorbirea aceasta este pentru voi o pricină ca să mă părăsiți? Dar dacă ați vedea pe Fiul Omului suindu-se unde era mai înainte? Din clipa aceea, mulți din ucenicii lui s'au întors înapoi, și nu mai umblau cu dânsul;“ din pricina acestei pretențiuni de origină cerească și existență preomenească. — Ioan 6:60-66.

²⁰Să auzim ce spune el apoi înaintea farizeilor, când vestește acelaș adevăr, zicând: „Căci eu știu de unde am venit și unde mă duc... Eu sunt de sus... Eu nu sunt din lumea aceasta;... căci eu am ieșit și vin dela Dumnezeu: N'am venit dela mine însumi, ci el m'a trimis... Tatăl meu mă slăvește... Și dacă așa zice că nu-l cunosc, așa fi și eu un mincinos ca voi“. Apoi ziseră jidovii către el: „Doar nu ești tu mai mare decât părintele nostru Avraam?“ Iar Isus le răspunse: „Tatăl vostru Avraam fu bucuros să vadă ziua mea; și a văzut-o și s'a bucurat“.

Avraam văzu ziua lui Christos cu ochii credinței; — crezând în făgăduința dumnezească cu privirea la Mesia. Se poate ca el să fi văzut ziua sacrificiului său tipificată prin jertfirea unicului său fiu Isac, însă în orice caz el văzu ziua viitoare de slavă a lui Mesia, Mileniul, și binecuvântările sale, asupra tuturor neamurilor pământului, prin aceasta seminție făgăduită. Să nu ne mirăm că vederea aceasta l'a înveselit. El zări cu ochiul credinței cetatea cerească, noul Ierusalim, biserica slăvită, clasa împărăției, și tot așa el zări și țara cerească — lumea binecuvântată prin împărăția aceea. — Evrei. 10:10, 16; 12:22; 13:14.

²¹„Deci ziseră Iudeii (lui Isus): N'ai nici cincizeci de ani, și ai văzut pe Avraam: (Avraam era acuma mort de douămii de ani) Isus le-a zis: Adevăr, adevăr, zic vouă, că mai înainte de-a fi fost Avraam, sunt eu“. — Ioan 8:14, 23, 42-58.

²²Nu poate fi nici o îndoială cu privire la înțelesul acestor cuvinte. Domnul nostru afirmă că el a existat înainte de Adam. Și nici nu vestese Scripturile într'un loc oarecare că existența Unicului născut ar fi încetat cândva de atunci de când a început a fi „începutul creațiunii lui Dumnezeu“, până când a încetat pentru trei zile pe Calvar; după aceasta el s'a sculat din morți pentru ca să nu mai moară nici odată, nemai având moartea asupra sa nici o putere. (Romani 6:9) Faptul nașterii sale ca ființă omenească, „ceva mai jos decât îngerii“, în scopul de a fi sacrificiul pentru păcat al omului, n'a avut ca urmare o moarte a firei spirituale care să fi avut loc înainte de nașterea sa ca copil de om, ci numai o trecere a vieții sale dela o fire mai înaltă sau spirituală la fire mai joasă sau omenească. De aceea cuvintele Domnului nostru; „înainte ca să se nască Avraam, sunt eu“, înseamnă că existența sa n'a fost curmată cândva între timpul acesta, și arată în mod vădit că Isus, Fiul lui Dum-

nezeu, în trupul său de om a fost una cu acel Logos, cel dintâi născut decât orice făptură. De sigur că mărturia Domnului nostru n'a fost primită de mulți cari l-au ascultat, și nici de atunci încoace n'a fost primită de mulți. Pare însă că la mijloc este o răutate a firei omenesti, care o face pe omenire să nu primească expunerile aceste simple și limpezi ale cuvântului Domnului, ei să prefere a-l privi pe Domnul nostru fie ca membru păcătos al neamului căzut, sau ca fiind el însuși tatăl său propriu. Numai cei blânzi sunt gata „să primească cu blândețe cuvântul, care a fost sădit în voi, și care vă poate mântui sufletele“, și numai pentru astfel de oameni este menită mărturia Cuvântului lui Dumnezeu. (Isaia 61:1; Iacob 1:21) După cum cei ce îl auziră pe Domnul, și nu primiră mărturia sa, ce ridicară pietre împotriva lui, astfel unii ce aud adevărul și nu voesc să-l primească, sunt gata de a ridica pietre, în înțeles figurativ, împotriva celor ce primesc și învață cuvintele Domnului, în simplitatea lor. Și acum, ca și atunci, pricina este că ei nu-l cunosc nici pe Tatăl și nici pe Fiul, după cum ar trebui să-i cunoască, în felul cum ei să descopere.

²³ Cuvintele Domnului nostru se mai potrivesc în privința aceasta și cu următoarele: „Și nimeni nu cunoaște pe Fiul, afară de Tatăl; tot astfel, nimeni nu cunoaște pe Tatăl, decât Fiul, și acela căruia vrea Fiul să-i descopere“. (Matei 11:27) Lumea nu l-a cunoscut; ea nu i-a cunoscut înalta obârșie, și marea sa umilință spre folosul ei; și când ne aducem aminte că o mare perioadă de timp s'a scurs probabil între începutul creațiunii în persoana Domnului nostru și între timpul când el s'a făcut om, și când ne aducem mai departe aminte că în cursul acestei perioade el era împreună cu tatăl său, „în toate zilele era desfătarea lui, pururea văzând fața lui“, noi nu ne mirăm că Fiul l'a cunoscut pe Tatăl, pe când ucenicii săi și lumea nu l-a cunoscut, — iar noi învățăm a-l cunoaște prin cuvântul său ce privește descoperirea și desfășurarea minunatului său plan al vârstelor. Să ascultăm ce zice mai departe: „Sfântule Tată, lumea nu te-a cunoscut; dar eu te-am cunoscut.“ — Ioan 17:25.

²⁴ Cheia acestei minunate cunoștințe a lucrurilor cerești ne este dată prin expunerea: „Cel ce este de pe pământ, este pământesc, și vorbește cele de pe pământ. Cel ce vine de sus, este mai pe sus de toți. El mărturisește ce a văzut și ce a auzit.“ (Ioan 3:31, 32) Să nu ne mirăm deci că chiar dușmanii săi se întrebau: „De unde are acesta înțelepciunea aceasta și puterile?“ (Matei 13:54) Cunoștința s'a despre cele cerești, legătura sa intimă și îndelungată cu tatăl său, care îl făcea să aibă credință deplină în făgăduințele Tatălui, îl puseră în stare ca el, ca om desăvârșit, să biruiască lumea, și pe diavolul, și ca să aducă o jertfă primită pentru păcatele noastre. Astfel era scris de mai înainte prin Profet: „Prin cunoștința lui, servul meu cel drept pe mulți va îndrepta.“ — Isa. 53:14

²⁵ Acuma numai cei ce umblă prin credință în lumina cuvântului lui Dumnezeu îl pot cunoaște atât pe Tatăl cât și pe Fiul, sau pot aprecia limpede și bine marea lucrare de împăcare pe care au săvârșit-o la un loc pentru omenire. Inșă în curând, îndată după isprăvirea deplină a alegerii bisericii, și după ce Mireasa, soția Mielului, se va unii cu Domnul ei în mărirea și după sosirea împărăției, — atunci cunoștința Domnului va fi făcută să umple întreg pământul, și puterea Tatălui, care, prin Logos, a făcut toate lucrurile, se va arăta prin el, care este Mântuitorul, pentru așezarea din nou și desăvârșirea celor ce vor consimți atunci când vor avea prilejul de-al cunoaște și se vor supune la cerințele sale drepte, așa că la urma urmei puterea Domnului nostru, ca reprezentantul lui Iehova, va fi pe deplin egalată și pilduită în puterea sa, ca fiind el solul lui Iehova, în scopul așezării din nou și binecuvântării lumii și astfel se va îndeplini prorocia Psalmistului: „Ca din sânul aurorii, îți va fi atuncia roua tineretelor tale.“ — Psalm 110:3.

²⁶ În legătură cu ceasace am arătat aicea cu privire la Logos — că el nu era numai începutul făpturii lui Dumnezeu, și cel dintâi născut, ci că el mai era și Unicul său Fiul, și că toate celelalte făpturi s'au făcut de către el și prin el, — noi aflăm o întărire puternică în cuvintele înseși ale Domnului nostru, care zice: „Nu te teme! Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă, cel viu, ce am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor.“ Și iarăși: „Iată ce zice cel dintâi și cel de pe urmă, cel ce a murit și a înviat.“ (Apocalipsul 1:17; 2:8) Domnul nostru n'ar putea să fie cel dintâi și cel de pe urmă din creațiunea lui Dumnezeu în nici un alt sens sau în nici un alt chip decât numai ca fiind „Unica“ făptură directă a lui Dumnezeu, prin care s'au făcut toate celelalte. O altă vedere ar fi deci greșită și în contradicție cu toate Scripturile arătate mai sus.

„ȘI CUVÂNTUL TRUP S'A FĂCUT ȘI A LOCUIT ÎNTRE NOI“

— Ioan 1:14 —

²⁷ Gândul comun cu privire la arătarea Domnului nostru ca om se exprimă de obicei prin cuvântul *întrupare* sau *incarnare*. Noi credem că gândul aceasta obișnuit este pe deplin greșit și nescriptural. Teoria *întrupării* zice că trupul omenesc al Domnului nostru, care a fost născut de Maria, era numai o *îmbrăcăminte*, un *înveliș* pentru corpul său spiritual. Prin urmare gândul legat de viața pământească a Domnului nostru, după teoria aceasta, este că Domnul nostru a fost și în timpul vieții sale pământești o ființă spirituală, întocmai ca și mai înainte, numai cu deosebirea că el s'a folosit de trupul în care a fost născut de Maria, și care era cunoscut ca omul Christos Isus, ca vâlul sau mediul său de legătură cu omenirea, după chipul cum în vremea de mai înainte și îngerii se arătau în chip omenesc — lui Manoa, Lot, etc.

(Facere 18:1, 2; 19:1; Judecători 13:9-11, 16) Din pricina acestei promise greșite s'au iscat multe idei zăpăcite și nescripturale cu privire la diferite întâmplări din viața și moartea Domnului nostru, că oboseala sa n'a fost o oboseală adevărată ci numai închipuită; pentru că el ca ființă spirituală nu putea cunoaște oboseala. Logica acestei teorii trage mai departe urmarea că rugăciunile Domnului nostru erau închipuite, pentru că el era Dumnezeu însuși, zice teoria aceasta, și a se ruga ar fi însemnat a se ruga către sine însuși; de aceea, se argumentează, că rugăciunile sale erau numai *de formă*, așa ca să facă impresiune asupra ucenicilor săi și asupra celor cel înconjurau. Aceeași teorie este silită să presupue că moartea Domnului nostru a fost numai o închipuire de moarte, pentru că, argumentează ei, Isus era Dumnezeu Tatăl, care fiind din vecii vecilor pentru veci, nu putea muri. De aceea agonia și strigătul său pe cruce era numai de formă: „Dumnezeule, Dumnezeule, de ce m'ai lăsat?” Și moartea, care așisderea era numai *de formă* pentru ca să facă impresie asupra mințelor acelora cari ascultau și vedeau. Argumentul logic al acestei teorii zice prin urmare că pentru păcatele omului n'a fost o moarte adevărată ci numai aparența unei morți, un efect de priveliște, o reprezentare dramatică, un spectacol cinematografic, o *amăgire* produsă pentru un scop bun: pentru a înrâuri favorabil asupra simpatiilor și sensibilităților omenirii.

²⁸Să ascultăm cuvintele Domnului nostru către Nicodim, care căuta să afle ceva despre lucrurile cerești, căruia însă, nu-i fu dată cunoștința lor, pentru că el încă nu credea cele ce văzuse pe pământ. Domnul nostru, explicându-i cunoștința lucrurilor cerești, zice: „Nimeni nu s'a suit în cer, afară de cel ce s'a pogorât din cer, adică Fiul omului”¹. Domnul nostru urmează apoi a-i arata lui Nicodim grija ce a avut-o Dumnezeu pentru omenire, ca ei să nu piară, ci să aibă viață de veci, zicând: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul lui Fiu, pentru ca oricine crede în el, să nu piară, ci să aibă viață veșnică”. — Ioan 3:13, 16.

²⁹Pe Logos, începutul creației lui Dumnezeu, numit de către Isaia Minune, Sfătuitor, Dumnezeu puternic, ș. a. m. d. (Isaia 9:6), îl aflăm descris de către Solomon, și înfățișat sub numele de *Înțelepciune*, cu toate amănuntele ce armonizează expunerea cu povestirea ce ni se face de către Evangelistul Ioan (Ioan 1:1, 18), după cum urmează;

³⁰„Dumnezeu m'a zidit la începutul căilor sale, înaintea lucrurilor sale de demult. Din etern doamnă am fost, din început, înainte de-a fi pământul. Născută am fost, când adâncurile încă nu erau, nici izvoarele încărcate cu apă. Mai înainte de ce s'au înfipt munții, înainte de colini am fost născută; când încă nu făcuse

pământul și câmpiile, nici începutul pulberii lumii. Când gătea cerurile, acolo eram, când el trăgea cercul în jurul adâncurilor; când întâria norii de sus, și întârituri făcea adâncului; când puneam mării așezământ, ca apele ei să nu treacă peste țărnițele ei, și tari făcea temeliiile pământului; atuncea lângă el eram, ca un înfiat al său, bucuria sa de toate zilele, veselindu-mă pururea înaintea feței sale”. — Proverbe 8:22-30.

³¹Toate aceste sunt greșite și în strașnică contradicere cu adevărul în privința aceasta, după cum este arătat de cuvântul lui Dumnezeu. Declarațiunea scripturală nu zice că Domnul nostru și-a luat un trup de om care să-i servească de *înveliș* pentru trupul său spiritual, după cum făcură ingerii mai înainte; ci că el a pus în adevăr la o parte toată starea sa preomenească. sau, după cum zice textul grecesc, „s'a desbrăcat de ele”, și a luat în adevăr *firea noastră*, sau, după cum spune textul de mai sus, „Cuvântul s'a făcut trup”. La mijloc nu era nici o înșelăciune și nici o minciună: și nici nu este adevărat că el s'a umilit numai în aparență, pe când de fapt el și-ar fi reținut slava și puterea. El nu s'a prefăcut sărac din pricina noastră, rămânând totuși bogat în stăpânirea firei spirituale mai înalte în tot timpul. El nu s'a îmbrăcat numai cu haina sau cu livrea unuia serv. Nu, ci el s'a făcut în adevăr *om* — „Omul Isus Christos, care s'a dat pe sine însuși ca preț de răscumpărare pentru toți”. — 1 Tim. 2:5.

³²Noi vom vedea mai târziu, când vom ajunge să considerăm mai de aproape trăsătura de răscumpărare a lucrării sale, că era de neapărată trebuință ca el să se facă om — nici mai mult și nici mai puțin decât un om desăvârșit — pentru că om era acela care păcătuse, un om care trebuia răscumpărat, și legea dumnezească cerea ca viața unui om să fie dată ca preț de răscumpărare pentru viața unui om. „Căci dacă moartea a venit printr'un om, tot printr'un om a venit și învierea morților”. (1 Cor. 15:21) N'am voi însă ca cineva să creadă că noi înțelegem prin aceasta că Răscumpărătorul nostru s'a făcut un om, așa cum suntem noi, plin de nedesăvârșiri și cusururi moștenite. Ci tocmai dimpotrivă: Acelaș cuvânt a lui Dumnezeu spune că el era: „Sfânt, nevinovat, deosebit de cei păcătoși”. — Evrei 7:26, 28; Luca 1:35.

³³Deosebirea sa de cei păcătoși este unul din punctele cele grele pentru mulți. Cum putea să fie el om, și totuși liber de pata de moștenire care zace asupra întregului neam omenesc? Noi credem că ne putem da sama bine cum de s'a putut aceasta, și cum s'a săvârșit aceasta în planul dumnezeesc, însă se cere ca mai întâiu se ne întipărim pe deplin în minte faptul că un om nedesăvârșit, un om pătat, o ființă care s'ar fi ținut de trupina lui Adam prin moștenire, n'ar fi putut deveni răscumpărătorul nostru. Lumea era plină de oameni păcătoși, și Dumnezeu nu putea trimite pe Fiul său pentru ca

¹ Cuvintele „care este în cer” sunt o falsificare: — ele nu se găsesc în manuscrisele mai vechi.

și el să fie un om păcătos. În lume erau mulți de acești oameni nedesăvârșiți cari erau gata să-și dea viețile lor pentru îndeplinirea voinței Tatălui. Aceasta se mărturisește pe deplin prin povestirea din Evrei 11, în care se arată limpede că mulți „nu și-au socotit viețile lor ca ceva scump pentru ei”, în credințioșia lor față de Dumnezeu. Inșă era nevoie de o jertfă fără păcat, și nu numai de o simplă jertfă pentru păcat, o jertfă care trebuia să răsplătească osânda păcătosului. Și de vreme ce „toți au păcătuit, și au lipsă de mărirea lui Dumnezeu”, și de oarece „nu este nici unul drept, nici unul măcar”, de aceea, după cum iarăși Scripturile spun, oamenii „nu pot să se răscumpere unul pe altul, nici să dea lui Dumnezeu prețul răscumpărării”. (Romani 3:10, 23; Psalm 49:8) Și din pricina că Dumnezeu își dădea seama și vedea că nici un om nu era în stare să răscumpere lumea, el făcu ca ajutorul să fie adus de o ființă puternică care putea mântui lumea, — care era în stare să aducă mântuire desăvârșită tuturor acelor ce vin la Tatăl prin el. — Psalm 89:19; Isaia 63:1; 59:16; Evrei 7:25.

³⁴Mai departe, dacă este cu putință, noi trebuie să vedem limpede cum Domnul nostru Isus a ajuns să se facă om și să devie astfel un membru al neamului omeneș, prin mama sa Maria, fără ca să împărtășească într'un grad oarecare stricăciunea neamului omeneș, fără ca să moștenească pata păcatului strămoșesc, fără blăstămul de moarte ce zăcea asupra neamului omeneș: pentru că dacă el făcea parte într'un chip sau grad oarecare din viața lui Adam, atunci el urma să se împărtășească deosemena și de osânda de moarte ce sta asupra vieții lui Adam, și astfel el ar fi ajuns sub osânda de moarte. Și dacă ar fi ajuns astfel nedesăvârșit, și sub pedeapsa de moarte, el n'ar mai fi putut da drepturi de viață, ca preț de răscumpărare pentru om, prin care să-l cumpere pe tatăl Adam și pe toți urmașii săi de sub osânda de moarte ce-i era dată de către dreptatea dumnezeiească. Noi vom să cercetăm întrebarea aceasta într'un articol viitor. Noi credem că vom putea dovedi că Domnul nostru n'a fost pătat nici într'un chip și nici într'un grad de păcat sau nedesăvârșire prin mama sa.

[„Studies in the Scriptures” — Vol. V. 83.]

Cine este acel mare pe care la înălțat Iehova așa de tare? Ce a făcut el pentru a merita aceasta înălțare? Ce mai are el de făcut în aceasta mare înălțare a sa? § 1 și 2.

A existat Domnul Isus înainte de a veni pe pământ? Ce era el înainte de a să „fi făcut carne”? Era el pe atunci un „dumnezeu” sau puternic? Iar dacă da, care era numele său? § 3.

În aceea existență preomenească a sa, era Fiul în vre-un înțeles „înainte” de toate creaturile atât în timp cât și în rang? § 4.

De ce a pășit Fiul la stările omenești? A făcut el aceasta de silă? § 5.

Era umilirea sa la starea omenească hotărâtă pentru totdeauna? Explică pe larg § 6.

A ridicat învierea sa pe Domnul nostru la starea spirituală? § 7.

În ce stare să află Domnul Isus acum? § 8.

De ce se numea Domnul nostru, înainte de a deveni om, „Cuvânt” sau *Logos*? § 9.

Ce spune Dr. Alex Clarke despre acest cuvânt *Logos*? § 10. Arată cum se potrivește Fiului, și dă o ilustrație a unui *logos* împărătesc. § 11.

Arată textul grec din Ioan 1:1 două persoane și se referă el la ambele ca Dumnezei? § 12.

Este ceva în textul grec care se deosebescă pe aceste două persoane care amândouă sunt numite dumnezei? Cum trebuia tradus versetul acesta pentru a arăta însemnătatea pe care-l arată cel grec? § 13 și 14.

La ce început să face referarea aici? § 15.

Dacă cuvântul „început” de aceea se referă la începutul lucrării de creare a lui Iehova Dumnezeu, arată ce era acel lucru, și adu trei sau mai multe dovezi biblice asupra subiectului. § 16.

Dacă Domnul ca si Cuvântul sau *Logosul* lui Iehova a fost ceea dintâi creațiunea a sa, de unde au venit îngerii și oamenii, și toate cele lalte ce au fost create? De cine au fost create aceste? § 17.

Cum trebuie să înțelegem declarația că Domnul nostru fu bogat dar pentru noi să făcu sărac? § 18.

Cum se potrivește aceasta cu referarea Domnului nostru la mărirea sa cu Tatăl „înainte de a fi lumea?” (Ioan 17:5) § 19.

Ce răspuns ar putea da scripturilor acestora acei cari tăgăduesc existența preomenească a Domnului nostru Isus? § 20.

Dau scripturile examinate cugetul că Domnul nostru Isus a fost „unicul născut” al Tatălui? (1 Ioan 4:9) Ce ar însemna „unicul născut” altceva decât că nime altul afară de el nu a fost creațiunea directă a Tatălui ceresc? § 21.

Ce scripturi arată că Dumnezeu a trimis pe Fiul său pe lume, și astfel dau de înțeles existența preomenească a Domnului? § 22.

Apostolul spune: „În lume era, și lume prin dânsul fu făcută, și lumea nu-l cunosc.” După spunerea acestei scripturi, cine a creat direct lumea, Tatăl sau Fiul? § 23.

Dacă lumea fu creată prin Fiul, prin ce putere făcu el aceasta — a sa proprie, sau a Tatălui ceresc? Citează o scriptură doveditoare că puterea Tatălui fu întrebuintă prin Fiul. A pretins Domnul Isus a fi însuși și Fiul și Tatăl, și că tot el însuși sa trimis pe sine în lume? Citează dovezi asupra acestui subiect. § 23.

Citează alte patru scripturi în cari Domnul se prezintă pe sine ca coborându-se dela stările cerești la stările pământeste. § 23 și 24.

Pretindea Isus că existența sa datează înainte de a lui Avram? Unde? § 24 și 25.

Explică în ce înțeles era Domnul înainte de Avram. § 26.

Cum trebuie să înțelegem declarația Domnului: „Nime nu cunoaște pe Fiul decât Tatăl?” (Matei 11:27)

Care este cheia la cunoștința aceasta? Pentru ce nu poate orșicine înțelege aceste afaceri? § 28.

De ce i s'a refuzat lui Nicodim o cunoștință despre lucrurile cerești? De ce este mai întâiu de trebuință a crede descoperirile lui Dumnezeu despre lucrurile pământeste înainte de a se putea înțelege lucrurile cerești? § 29.

În ce fel vorbește „înțeleptul” despre starea preomenească a Domnului nostru? § 30 și 31.

În ce înțeles era Domnul „cel dintâi și de pe urmă”? § 32.

Care e teoria comună despre „încarnare” sau intrupare? § 33.

Care este învățătura adevărată în legătură cu textul: „Cuvântul trup se făcu, și locui între noi?” (Ioan 1:14) § 33 și 34.

Când scripturile vorbesc despre Domnul ca și om, dă aceasta de înțeles că el a fost un om pătat — un om nedesăvârșit? § 35.

Citează scripturi cari dovedesc că el n'a fost păcătos în nici un înțeles al cuvântului. § 35.

Dacă Domnul nostru era din natura omenească căzută, putea el să fie Răscumpărătorul nostru? Dacă nu, de ce nu? § 36 și 37.

RAPORTUL CINEI DOMNULUI

*Următoarele adunări ne-au raportat numărul de frați consacrați ce în sera de 30 Martie s'au împărțit la
Cina de amintire a morței Domnului:*

Vulcan	183	Gioagiul de jos	21	Sălsig	11
Alinoasa	146	Arad	20	Rădăuți (Bucovina)	11
Iapa	106	Iernuțfaia	20	Olpret și jur	11
Cluj	87	Mureșan	19	Mădrjești	10
Târgu-Mureș	83	Somal	19	Uifalău	10
Rodina veche și jur	83	Valea Dosului	19	Zăbala	10
Bala Mare și jur	80	Lupșa	18	Giulafalău	10
Lupeni	52	Bontida și jur	18	Banabio și Comițag	10
Mănăsturul ung. și jur	50	Ulciug și jur	18	Apahida	9
Stremț	50	Măcău	17	Sfântu	9
Brebi	46	Gălgău almașului și Letca	17	Craiu de câmpie	9
Jimbor și jur	46	Săcădat	16	Mihaili	9
Ocna de sus	42	Topa deșartă	16	Rechinul săseac	8
Uioara și jur	41	Poptelic	16	Valea mare și jur	8
Voitinel (Bucovina)	41	Banul de sus	16	Frătăuții nou (Bucovina)	8
Vad	41	Galești	16	Costișa	8
Petroșeni	40	Siciu	16	Grăbenișul de câmpie	8
Sovarad	39	Asuagiu de sus	16	Murăș Cristur	8
Bistrița și jur	38	Râșnov și jur	15	Trie	8
Frătăuții vechi (Bucovina)	36	Cozla și jur	15	Săvâgisia	7
Ceul Silvaniei și jur	35	Babșa și Bolda	15	Slatina Mureșană	7
Corgeuți (Basarabia)	34	Lobed	15	Sărmărghita	6
Ortelic	34	Panticeu	15	Sărmașul mare	6
Turda	29	Feleac	15	Câmpulung	6
Nimieș rom. și jur	29	Cucerdea rom.	14	Bilca	6
Ticudul de câmpie	28	Urca de câmpie	14	Perecei	6
Crăciunfalău	28	Vilele Satumare	14	Benifalău	5
Sănmiclăuș	28	Rogna și jur	13	Sebeșel	5
Julești	27	Micuș	13	Gugești și Breaza	4
Petrita și Lonea	26	Urvind	13	Seica mare și Lodroman	4
Cocoșd	26	Vicovul de sus (Bucovina)	13	Dorna Căndreni și Coșna	4
Jac și Unguraș	25	Șarpotoc	13	Vivocul de jos	4
Feldru și jur	24	Petea de câmpie și jur	13	Valea lui Mihai	3
București	23	Iuriul de câmp. și Ceanul mare	13	Astlieu	3
Bichiș	23	Pănca	13	Diosăg	3
Iara de jos	22	B. Mădăraș și Szentgerice	12	Botez	3
Serești și jur	22	Sibiu	11	Berind	2
Yaivodina	22	Polețilva și jur	11	Margina	2
Petrid și jur	22	Abrud	11	Toplița rom.	1
Rus	21	Stulpicani (Bucovina)	11	Bălăceana	1
Giău și jur	21				

Au mai luat parte în Ungaria 118, Cehoslovacia 68, Jugoslavia 24, Bulgaria 9, în total 2955.

MUNCA SECERIIȘULUI

CAPITOLUL 6.

(Continuare din numărul trecut)

TOTUȘI precum lepădarea Izraelului trupese n'a însemnat totodată și osândirea personală a vreunui „izrait adevărat, în care nu era viclenie“, ci mai mult a însemnat pentru *aceștia* (cari s'au eliberat de îndrumătorii orbi și au fost învățați mai direct și mai bine prin izvoare nouă spirituale — prin apostoli) o favoare mai mare, așa și acum. Binecuvântările spirituale, cari înainte de aceea erau împărțite mulțimei nominale, de aci înainte sunt numai pentru cei credincioși și ascultători. De aci înainte, lumina, cărei i-a sosit timpul, cum și „hrana la timp potrivit“ pentru „familia celor în credință“, nici într'un caz nu mai sunt a se aștepta prin izvoarele vechi, ci prin servi credincioși cari stau departe de sistemele decăzute și osândite.

²In decursul slujbei Sale pe pământ, și până la timpul când ca rege a osândit sistemul jidovesc, Domnul nostru a recunoscut într'o măsură oareșicare pe cărturari și farisei ca învățători ai poporului. Aceasta se vede din cuvintele Domnului, când zice: „Pe scaunul lui Moisi stau cărturarii și fariseii; deci toate câte vă vor zice vouă, faceți și păziți“. (Matei 23:2) Astfel au șezut domnii cei mari și conducătorii creștinismului cu numele — în sionade, adunări (conferințe), soboare și altele — în scaunul

lui Christos într'o formă și în parte ca învățători ai poporului, precum Sinedrul farizeesc al jidovilor stătea în scaunul lui Moisi. Inșă precum Domnul după anul 33, n'a mai recunoscut nici într'un fel pe cărturari și farisei, și pe izrailitenii adevărați nu i-a mai învățat prin ei, ci prin unelte umilite în afară de cercul farizeesc, fără titluri și vrednicie, pe cari le-a deșteptat Dumnezeu din popor, cari au fost învățate cu deosebire prin El, astfel trebuie să așteptăm și aici în paralela (asemănarea) aceasta a secerișului.

³Preluarea oficiului regesc din partea Domnului nostru la anul 33, și cel dintâi act oficial al Său în osândirea bisericii naționale a lui Izrail trupesc, luat în legătură cu toate asemănările izbitorie dintre cele două veacuri, arată foarte lămurit, că Babilonul mistic, numit de altcum creștinism, antitipul iudaizmului, a fost osândit în secerișul prezent tocmai la timpul paralel, adică în an 1878; și aici a eșit vestea: „Căzu, căzu Babilonul cel mare, și se făcu loc de locuit al demonilor și închisoare a oricărui duh necurat, și închisoare a oricărei pasăre necurate și urâte“. — Apocalipsul 12:2.

⁴Căderea, plăgile, nimicirea, și altele, cari au fost prezise că vor veni asupra Babilonului

mistic, și-au avut umbra în strâmtoarea cea mare și pustiirea națională ce a venit asupra Izraelului trupesc, și cari s'au sfârșit cu căderea desăvârșită a acelei națiuni în anul 70 (-73). Și durata căderii de asemenea e corespunzătoare începând dela timpul când Domnul zise: „Iată vi se lasă casa voastră pustie“.

7Iudaismul a fost un simbol hotărât de Dumnezeu al împărăției de o mie de ani a lui Christos, care va stăpâni și pune în rând totul; prin urmare, iudaismul era o unire a bisericii cu statul — un guvernament civil bisericesc. Totuși biserica creștină, precum am văzut nu trebuia să se amestece nici într'un fel cu împărățiile sau guvernamentele lumii, sau să aibă ceva împreună cu ele, până nu vine Domnul ei, Regele regilor, și în împărăția sa el o înalță ca pe Mireasa sa, spre a o împărtăși la aceea domnie a dreptății. Nesocotind cuvintele Domnului și urmând deșteptăciunii omenesti, teoriilor și planurilor omenesti, a fost înființat sistemul cel mare, numit creștinism, care cuprinde în sine toate împărățiile și credințele ce pretind numele lui Christos, care a fost numai o imitație mizerabilă a adevăratei împărății a lui Christos, dar de fapt compus din elemente cu totul nepotrivite. Căderea Babilonului, ca a unui sistem stato-bisericesc nepotrivit, și alegerea grâului vrednic, se poate vedea deci ca foarte bine ilustrată prin căderea iudaismului.

8Numele Babilon la început înseamna *drumul porței lui Dumnezeu*; însă în formă de batjocură mai târziu a primit însemnătatea *amestec* sau *învălmășală* — confuzie. În Apocalipsul numele aceasta se aplică deadreptul bisericii cu numele, care din poarta spre mărire a ajuns a fi poarta spre rătăcire și confuzie, un amestec nenorocit, care e compus cu deosebire din neghină, măgulitori și ipocriți — un amestec de cei-ce zic „Doamne, Doamne“, sub cari au zăcut îngropate petrele scumpe ale Domnului, și prin cari a fost ascunsă adevărata frumusețe și strălucire. În profeția simbolică cuvântul Babilon se folosește adeseori numai cu privire la Roma, numită Babilon, mama desfrânatelor. Sute de ani de-a rândul numele acesta s'a putut referi numai la ea, căci ea a fost singurul sistem amestecat, și n'a suferit pe altul pe lângă ea; totuși alte sisteme bisericești, nu așa mari ca „mama“, nici atât de nelegiuite, nici atât de mult stricate, au eșit din ea prin diferite reforme încercate, însă nedesăvârșite. Și în acestea a predominat însă neghina și formalitățile lumesti, și astfel numirea de Babilon s'a folosit ca nume general sau de familie pentru toate sistemele creștine și cuprinde în sine nu numai biserica Romei, ci de asemenea și toate sectele protestante. Căci dacă papismul e descris ca mamă, atunci diferitele sisteme cari și trag originea din-el, trebuie să le privim ca fiice — împrejurare care e recunoscută preste tot. În partea Protestanților, și uneori chiar cu

9Încă înainte de timpul secerișului, în Babilonul cel mare au descoperit uni fii ai lui Dumnezeu, că trăsătura sa, caracteristică, deosebită, bătătoare la ochi, ar fi antichristică; în deosebi au văzut aceasta valdensii, hugenoții și reformatorii veacului al șasesprezecilea. Ei au atras privirile asupra acestui fapt și s'au despărțit de sistemul acesta și au atras pe alții cu sine, dintre cari mulți au fost neghină; precum spunea profetul: „Și mulți se vor uni cu dânșii în fățarnicie“. (Daniel 11:34) Aici s'a întâmplat dezbinarea valurilor politico-bisericești înainte de timpul secerișului. Intre aceștia a domnit încă neghina și a format alte sisteme babilonice, chiar și dacă mai puțin vrednice de acest nume.

10Cu toate-că grâul din când în când a încercat a se elibera de neghină și în deosebi de greșelile mai mari pe cari le pricinuisse și păstrase aceasta; și cu toate că prin astfel de străduințe grâul a fost binecuvântat, totuși clasa grâului a rămas amestecată cu elementele predominatoare ale neghinei. Totuși din pricina grâului îndurarea lui Dumnezeu s'a extins (lățit) chiar și până la znopii aceștia amestecați, sau sistemele babilonice; și nu până când a sosit timpul lui Dumnezeu, pentru a săvârși o despărțire desăvârșită — în timpul secerișului, în anul 1878 — sistemul nu a fost curmat cu desăvârșire și pentru totdeauna dela toată îndurarea și a fost osândit spre sfărâmare grabnică, și toți fii lui Dumnezeu au fost invitați să-l părăsească. Chiar la începutul veacului, poporul lui Dumnezeu a fost prevenit în contra amăgirilor lui Antichrist, și a fost învățat să stea deoparte de el; și cu toate acestea, pentru încercarea și probarea lor, ei au fost lăsați, ca într'o măsură oareși-care să fie rătăciți prin el și să fie amestecat cu el mai mult sau mai puțin. Fiecare deșteptare la recunoașterea principiilor, învățăturilor și faptelor necreștine, cari au condus înspre măsurile de reformă, a încercat și probat pe clasa grâului și a ajutat, a o curăți din ce în ce mai mult de pangăririle lui antichrist. Totuși cercetarea din urmă, și chemarea hotărâtă ce să dă acumă împreună cu deplina osândire a sistemelor babilonice, cari mai mult nu se vor mai putea bucura de favoarea dumnezească (precum a fost mai înainte din pricina grâului ce a fost amestecat în ele), va săvârși despărțirea (alegerea) din urmă a grâului din toate sistemele și principiile lui antichrist. Adevărurile, aceștia sisteme le mai aveau, dar au fost șterse și nimicite prin înlocuire cu teorii omenesti, cari tulbură ori-ce element al adevărului dumnezeesc; și evlavia vie și sfințenia sunt curățate de la delăturate prin pofta spre plăceri și spiritul lumii.

11Cu strigătul că Babilonul a căzut, vine porunca la toți fii lui Dumnezeu cari încă mai sunt în el, de a eși afară din el și să nu rămână din; cer zicând: Ieșiți din mijlocul mamei, ca să nu fiți părtași cu păcatul ei, și să nu luați

din plăgile ei". (Apocalipsul 18:4) „Cuvintele: „caz Babilonul“, „ieșiți dintr'insul“, arată două idei cari trebuie bine ținute în vedere. Acestea ne arată că Babilonul într'un timp nu era căzut din favoarea dumnezească, că el pe lângă tot caracterul său amestecat, un timp a mai intrunit în sine o măsură oareșică de favoare; și că oricât de mare a fost rățăcirea lui, și oricât de puțin a avut din spiritul lui Christos, totuși n'a fost lepădat cu totul din îndurarea lui Dumnezeu, până n'a venit timpul secerișului sau alegerei. Inșă profeta arată, că odată va ajunge un timp când asupra Babilonului va veni o osândă repede și desăvârșită, când orișice favoare va înceta pentru totdeauna, și când va urma judecata-o astfel de osândă întocmai, cum a fost cea arătată de noi, că fiind convenită să se întâmple la 1878. Arată de asemenea, și aceea, că la timpul osândirii Babilonului mulți din copii Domnului vor fi în Babilon, sau împreunăți cu el. Căci numai după osândirea sau căderea Babilonului din îndurare, se întâmplă, că se strigă acestora a ieși afară.

¹⁰Deosebirea dintre treptatele mișcări reformatoare ale celor patrusute de ani din urmă și dintre alegerea (despărțirea) aceasta desăvârșită, trebuie bine recunoscută: acelea erau încercări îngăduite de a reforma Babilonul, până când acum orice speranță de îndreptare este pierdută: „Babilonul fost a o cupă de aur în mâna lui Iehova, care îmbăta tot pământul; din vinul lui băut-au popoarele; de aceea popoarele au nebunit. De odată căzut-a Babilonul, și s'a sfărâmat. Văitâți-l: luați balsam pentru durerea lui, poate că se va vindeca. *Cântați-am să vindecăm Babilonul*, dar nu s'a vindecat; părăsiți-l și să ne ducem fiecare la pământul său. (La biserică adevărată, sau în lume, așa precum se dovedește fiecare de grâu sau de neghină) căci judecata lui ajunge până la cer". — Ieremia 51:7-9. Asemănă cu Apocalipsul 17:4; 14:3; 18:2-3, 5, 19.

¹¹Babilonul nevindecat acum e osândit la peire. Întregul sistem — un sistem de sisteme — e osândit; și tuturor fiilor lui Dumnezeu, cari nu sunt în coînțelegere cu învățăturile false și praxa falsă li se atrage acum atențiunea, a se despărți de el. Profetul spune și motivul osândirii acesteia, precum și lipsa unora de a recunoaște aceasta zicând:

¹² Chiar și cocostăreul de subțire cunoaște timpul său; turturica, rândunica și cocorul păzesc timpul venirii lor, dar poporul meu nu cunoaște întocmirea lui Iehova [nu cunoaște că trebuie să vină un timp de deplină deosebire a grâului de pleavă și neghină. În aceasta ei arată în puțină măsură deosebire decât paserile]. Cum zice: „Suntem înțelepți, și legea Domnului este cu noi [dacă timpul secerișului și schimbării dispensației ce se cuvine pentru atunția noastră cunoaștem?]. Cu adevărat, în zădăria s'a făcut seama penitorilor ei au prefăcut-o în minciună, și strică cuvântul lui Dumnezeu prin

profetii și apostolii săi e făcut fără însemnătate și nesocotit; iar forme de credință formate în „veacurile întunecate“ trecute, sunt luminările fără lumină ale acestora, cari umblă în întunec.]. „Înțelepții (?) sunt rușinați, se spăimântă [prin zădărnicierea planurilor lor omenești plăcute] și sunt prinși; iată ei lepădără cuvântul Domnului, ce înțelepciune [mai] este deci într'înși? (asemănă cu Isaia 29:10). De aceea voi da femeile [bisericiile] lor altora, și țarinile lor altor stăpâni, pentru că fiecare, dela cel mai mic până la cel mai mare, văd numai de interesul lor propriu; dela profet [orator-predicator] până la preot, fiecare lucrează înșelăciune [asemănă cu Isaia 56:10-12; 28:14-20], și vindecă cu ușurință rănilor poporului meu [Sionul nominal — Babilonul], zicând: pace, pace și pacea nu este [deoarece întregul sistem e bolnav și are trebuință de curățire temeinică prin leacul cuvântului lui Dumnezeu, prin adevăr]. Oare rușinatu-s'au, când au făcut urăciuni? Nu, nici decum nu s'au rușinat, nici nu cunosc ce e rușinea. De aceea [învățătorii] vor cădea unul peste altul; când îi voi pedepsi [în seceriș], vor cădea, zice Domnul; cu totul îi voi mistui; nu se vor afla struguri în vie, nici smochine pe smochini, și frunza se va vestezi; și bunurile, pe cari le-am dat, se vor duce dela dânsii“. — Ieremia 8:7-13.

¹³Verșile ce urmează arată că mulți dintre cei ce vor fi astfel lepădați își vor da seama de strămtătoarea mare ce vine, totuși vor fi în întunec în ce privește pricina adevărată. Ei vor zice: „Ce ședem? adunați-vă să intrăm în cetățile (guvernele și împărățiile) întărite, și să tăcem acolo“. Ei observă oare-cum, că nici dreapta judecată (rațiunea) nici Scriptura nu sprijinesc învățăturile lor false, și că mai cuminte e, a tăcea la umbra credinței deșarte vechi, și sub scutul guvernelor așa numite creștine. Aici sunt arătați ca cu dreptul zicând: „Domnul, Dumnezeul nostru ne-a adus la tăcere, și ne-a adăpat cu fiere“. Singura beutură ce o pot avea, e beutura ce au făcut-o ei înșiși, veninul rățăcirilor amare fabricate de ei, „înveștări diavolești“ amestecate cu puțină apă cu a vieții, a adevărului cuvântului dumnezeesc. Acei-ce se țin de Babilon și-l au drag, și prin urmare nu vor se asculte de cuvintele: „Ieșiți dintr'insul poporul meu“, să nu fie pare siliți a bea paharul amestecăturii lor? Să nu fie oare siliți a recunoaște falsitatea învățăturilor lor? De bună seamă, da; și ei îl vor bea până îl vor vărsa. Versul ce urmează vorbește de desamăgirea lor în așteptările lor, că anume rățăcilele lor învățături vor converti lumea și vor introduce mileniul. Ei zic: „Așteptați-mă, zice, dar nici un bine nu ne-a venit. Tim de vindecare, și iată spaimă!“ Boala Sionului nominal începând cu timpul cercetării și lepădării lui grabnice, va crește dela rău mai spre rău, de vreme ce „adevărații israeliți“ ascultând chemarea dumnezească, încep să se din sistemele nominale.

¹⁴Unu se miră de ce nu pune Dumnezeu la cale o reformă mai mare, decât orișicare din trecut, cari s'au dovedit atât de neroditoare și cu scurtă viață. Ei întreabă: pentru ce nu revarsă o binecuvântare asupra sectelor celor răi, și pentru ce nu le contopește pe toate într-una, sau pentru ce nu revarsă binecuvântarea asupra unuia mai mare dintre ele și pe care să o curățească de rugină, și apoi pentru ce nu contopește într-una toate împărățiile lumii, pe care să o curețe?

¹⁵Ar trebui să fie îndestulător pentru toți fiii lui Dumnezeu să știe că aceasta nu e ceea ce descopere el în planul său, și puțină precugetare, din punctul de vedere al cuvântului dumnezeesc, ne arată neînțelepciunea astorfel de propuneri. Cugetă-te la numărul bisericii cu numele (500 de milioane) și te întreabă: Câți dintr'aceștia vor putea susține că sunt pe deplin consacrați Domnului, și cu trup și suflet sunt sfințiți cu desăvârșire Domnului și serviciului din planul său? Cercetările tale proprii trebuie să te aducă la concluziunea, că a despărți „grăul” din „neghină”, prin delăturarea „neghinei”, ar lăsa aproape în fiecare caz numai o mănunchi, chiar și în cele mai mari biserici sau catedrale.

¹⁶Motivul pentru care nu încercă a curăți sistemele nominale, e acela, că nici o curățire fie cât de radicală (însemnată) nu ar face vrednică mulțimea „creștinismului” și întocmirile sale lumesti și bisericesti, pentru munca Domnului ce se începe acum pe pământ. În decursul celor 18 sute de ani trecuți, el a ales pe cei cu adevărat sfințiți, pe cei vrednici, și ce a mai rămas de făcut, e aceea de a alege din generația ce trăește acum, pe cei ce aparțin clasei acesteia — și de aceștia numai puțini sunt — și numai puțini măi lipsesc spre a umplea numărul dinainte hotărât al membrilor Corpului lui Christos.

¹⁷Motivul pentru care sunt lepădate acum toate organizațiile (întocmirile) omenesti, și nici chiar

cea cu mai puțină greșală nu se reparaază, și nu se invită în ea toate celelalte, e arătat din partea Domnului prin purtarea sa cu diferitele secte jidovești, în secerișul sau sfârșitul dispenzației lor. Pentru că atunci, ca și acum, toți au fost lepădați și „adevărații izrailiți” chemați afară la libertate; și prin diferite vase alese de însuși Dumnezeu i-a învățat voința și planul său.

Prin lepădarea trupescului Izrael, erau lepădați și „adevărații” Izraeliți ca indivizi, și ce paralel are aceasta în secerișul de acum? § 1.

În decursul serviciului său, și până la timpul când Domnul a lepădat sistemul jidovesc, cum erau farizeii și cărturarii socotiți de Domnul? Și ce paralel are aceasta în secerișul de acum? § 2.

Când era convenit să se deie strigătul de: „căzu, căzu Babilon cel mare” (Apocalipsul 18:2), și la ce întâmplare din secerișul jidovesc era aceasta un antip? § 3.

În ce fel sunt preumbrite plăgile, căderea și nimicirea misticului Babilon în tipicul seceriș? § 4.

Explică de ce unirea dintre biserică și „stat”, ilustrată prin iudaism, era potrivită, pe când marele sistem numit „creștinism”, nu este aprobat de Dumnezeu? § 5.

Ce era însemnătatea originală a cuvântului „Babilon”, și ce însemnătate a primit el mai târziu? Când era numele acesta aplicabil simbolicește bisericii din Roma, și de ce se aplică acum la toată creștinătatea? § 6.

Au fost răfăcirile Babilonului mare descoperite de copii Domnului înainte de timpul secerișului? § 7.

Ce experiențe avea clasa „grăul” în timpul cât a fost asociată cu antichrist? Ce a fost starea Babilonului cu privire la adevăr dela 1878 încoace? § 8.

Ce poruncă iese pentru poporul Domnului deodată cu declarația „căzu babilonul”? Și care sunt cele două cugete ce se dau prin cuvintele: „Căzu babilonul, ești afară dintr'insul, poporul meu”? § 9.

Arată marea deosebire dintre toate reformele de mai înainte și deplina separare de babilon ce va avea loc la urmă, citind scripturi pentru a dovedi aceasta. § 10.

De ce nu pot unii vedea aceasta completă lepădare a babilonului? Ieremia 8:7-13. § 11, 12.

Explică pe Ieremia 8:14, 15 în legătură cu Creștinătatea. § 13.

Ce răspuns să se deie acelor cari întreabă: de ce nu pune Domnul la cale o mare mișcare de reformare printre secte? § 14, 15, 16.

Cum era arătat motivul Domnului în lepădarea tuturor organizațiilor omenesti prin purtările sale față de sectele națiunii jidovești? § 17.

EXTRASE DIN SCRISORI INTERESANTE

Iubiți frați:
Cetind „Turnul de Veghere” de pe luna aceasta (Aprile) m'a trezit: Ca electrica a băgat în mine simțuri mișcătoare, și cetindul m'am gândit de multeori în mine: „Măreț ești Doamne, și minunate sunt lucrările Tale”. Și iarăși zic: pulbere este omul, nu suntem în stare să-l mulțumim lui Dumnezeu pentru hrana care ne-o dă la acest timp potrivit; da, la acest timp potrivit, prin servii Săi. Eu nu dau „Turnurile de Veghere” pe toate tesaurile Americii. Rămân bucuros și foarte fericit în munca marelui Rege, dorind ca Iehova să vă binecuvânteze în serviciul Său.

TEODOR CUCIULATAN, peregrin.

„Mulți dormeau” — și dorm.

Iubiți frați:
Mare bucurie am cetind T. de V. de pe luna Aprile (cu deosebire lecta: „Întrebuințezi tu Mina?”). Desigur este o hrană chiar la timpul convenit, pentru a trezi pe poporul consacrat al Domnului, chiar în timpul când deja mulți dormeau.

Cu salutare și iubire frățescă, sunt
TOMSA GLIGOR.

„Unde paserile cântă...”
Iubiți frați:
Cu ziu de ieri am ajuns aici la Jac, unde am fost primul destul de pretenos. După ce am venit dela Cluj la Panticion am fost mult mai rău (bolnav) în corp, dar acum iarăși mă simt mai bine.

Alcun imi convine foarte bine pe aici. E cam stare de pustiu. Pădurile în jur sunt frumoase, înverzesc și sunt măiestos de glaul dulce al pășărilor dintre ramuri. În jurul simplei locuințe unde mă aflu e destul de frumos, dar simplu. Grădinițele și câmpurile sunt verzi și frumoase înflorite. Vântul adifetor face să se ridice în aer mirosul dulce de parfum al florilor de pomi. Olină e destul de plăcută în totul. Măncarea și apa de beut le am splendid, precum și repausul.

Mereu mă gândesc la voi, că oare cum o duceți, și așa fi cu mult mai repausat să pot fi cu voi. Salutare cu dulce la toți dela societate. Al vostru frate în Domnul,

VASILE CIUCAS.